

Advokatrådet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

mjo@jm.dk, mbh@jm.dk

DATO: 24. februar 2010
J.NR.: 04-014802-10-0126
REF.: rmm-hfc

Høring over delbetænkning om farlige hunde

Ved e-mail af 20. januar 2010 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte delbetænkning.

Advokatrådet har ingen bemærkninger til delbetænkningen.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Dyrevelfærdskontoret

15. februar 2010

Vedr. bemærkninger til delbetænkningen om farlige hunde

Danmarks Jægerforbund har forholdt sig til den fremsendte delbetænkning fra Justitsministeriets Hundeudvalg af 20. januar 2010. Jægerforbundet har forståelse for, at der er et behov for et indgreb og en lovændring, der kan reducere problemet med aggressive hunde og uansvarlige hundeejere, samt at loven skal være administrativt mulig at håndtere.

Forbud mod visse hunderacer

Jægerforbundet tager dog kraftig afstand fra enhver form for forbud mod visse hunderacer, sådan som det fremgår af betænkningens afsnit 7.3. Vi mener ikke at hundenes aggressivitet altid kan henføres til bestemte racer, da forkert avl, forkert opdræt og manglende færdigheder hos ejeren kan udvikle farlig aggressivitet hos alle hunderacer. Vi er på den måde meget enige med konklusionerne fra lovrevisionen i Sverige i 2007.

Et raceforbud kan få den konsekvens, at personer med behov for at eje farlige hunde retter deres fokus mod andre racer, der kan avles og opdrættes i en aggressiv retning. Dette kan medføre et skred, hvor loven løbende udvides til at omfatte flere og flere hunderacer, herunder også racer af mere fredelig karakter. Dette kan skabe en unødigt frygt hos mange hundeejere og hundekennere, der udfører et seriøst og ansvarligt arbejde. Således støtter Jægerforbundet udvalgets holdning om, at fokusere på hundeejere med hunde, der udviser farlig adfærd, eller skaber frygt i deres omgivelser.

Fastholdelse af høringssvar fra september 2009.

Jægerforbundet fremsendte i september 2009 et høringssvar til Justitsministeren vedrørende ændring af lov om hunde og dyreværnsloven. Vi vil understrege, at vi fastholder samtlige holdninger fra dette høringssvar, hvilket i korte træk omfatter:

- Af forslaget § 3 stk. 1 fremgik det at alle hunde skal føres i snor i byområder, hvilket vil umuliggøre jægerens opgave med at regulere visse vildtarter i byområderne i overensstemmelse med § 24 i lov om jagt og vildtforvaltning. Ligeledes udelukker et påbud om lineføring i byområder den hundetræning, der sikrer optimal uddannelse af jagthunde og hundeejere, da dette ofte foregår på sportspladser og lignende i byområder.
- Af forslaget § 6 stk. 4 fremgik det at hunde, der har skambidt et menneske eller et dyr, skal aflives. Det vil i en lang række tilfælde skabe tvivl om hvorvidt jagthunde og schweisshunde skal aflives, idet disse hunde i forbindelse med jagtudøvelse KAN tage ikke-skudt vildt og herunder desværre også i enkelte tilfælde katte som antræffes ude i naturen. Ligeledes er det en kendsgerning at der kan opstå almindelig instinktivt slagsmål blandt hunde, herunder hanhunde under jagt, hvor den ene hund vil fratage en anden hund dets bytte.

Vi skal derfor kraftigt anmode om, at eventuelle ændringer i hundeloven fuldt og helt udelader ovenstående to forslag, eller at jagt- og schweisshunde undtages.

Andet

Jægerforbundet ser frem til at følge den videre proces omkring ændring af lovene. Vi står selvfølgelig altid til rådighed med yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Ole Roed Jakobsen
Formand

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret, att.: Mette Johansen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, 23/2 2010

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Kære Mette Johansen

Vi talte telefonisk sammen for en måneds tid siden. Jeg henvender mig på vegne af Dansk Blindesamfund omkring de ændringer, der er lagt op til i hundeloven – herunder særligt påbuddet om, at alle hunde fremover skal føres i line.

Jeg vedlægger vores høringssvar af 15. september 2009, hvori vi argumenterer for at førerhunde skal undtages for lineforbuddet og at dette bør fremgå særskilt af bekendtgørelsen. Jeg vedlægger endvidere et eksempel på, at man i bekendtgørelse og vejledning om fødevarehygiejne netop har gjort forskel på førerhunde- og servicehunde.

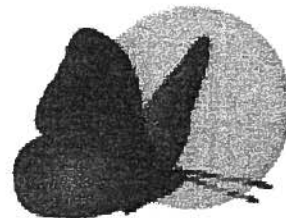
I oktober 2009 blev jeg af en af dine kollegaer telefonisk lovet, at førerhunde ville blive undtaget linepåbuddet og at førerhunde ville blive nævnt specifikt i bekendtgørelsen på linje med brugshunde og servicehunde.

Jeg vil meget gerne have din skriftlige bekræftelse på, at ovenstående stadig står ved magt, idet vi på nuværende tidspunkt er i gang med at forberede vores førerhundebrugere på de ændringer, som tegner sig.

Med venlige hilsner
DANSK BLINDESAMFUND

Arne Pedersen
Forretningsudvalgsmedlem

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, den 15/9 2009

Dansk Blindesamfunds bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Dansk Blindesamfund takker for muligheden for at afgive høringssvar til det tilsendte forslag, som vi har en enkelt bemærkning til.

Det fremgår af § 3, stk. 6 (nyt stk. 5) at, at Justitsministeren kan fastsætte regler om, at visse hunde er undtaget fra kravet om, at hunde skal føres i snor. Af bemærkningerne til forslaget fremgår det under punkt 3.2. (side 22), at

"Der vil således efter Justitsministeriets opfattelse være et behov for f.eks. at kunne undtage servicehunde og hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber og lignende, fra kravet om snor, når de færdes i byer og områder med bymæssig bebyggelse".

Vi er i Dansk Blindesamfund enige i Justitsministeriets betragtninger, men ønsker at det eksplicit skal fremgå, at også førerhunde skal undtages kravet om line.

Begrundelsen herfor er som følger:

En førerhund er et hjælpemiddel der bevilges til en person, der har så omfattende et synshandicap at vedkommende enten er helt blind, eller har så lille en synsrest at denne ikke på nogen måde kan anvendes når vedkommende færdes på egen hånd.

En førerhund er inden den udplaceres hos sin bruger, blevet specielt udvalgt og trænet i 5 måneder hos en instruktør der har særlig viden om hvad en førerhund skal kunne. Vi kan nævne at en førerhund naturligvis ikke på nogen måde må udvise aggressiv adfærd overfor andre mennesker og dyr. Gør den det bliver den omgående kasseret. I træningsforløbet lærer hunden ca. 20 kommandoer samt almindelig lydighedsdressur, dette bevirker at førerhundebrugeren både når hunden arbejder og når hunden har fri, har fuldstændig kontrol over hunden. Førerhunde kan når de arbejder kendes på deres særlige seletøj/bøjle. Når førerhunden færdes frit kendes den på den klokke i halsbåndet som hjælper brugeren med at holde styr på hvor hunden er.

De væsentligste arbejdsområder for en førerhund er, at hjælpe brugeren med at færdes fra sted til sted. Herudover tilbringer hunden en stor del af sin tid med at ligge og vente medens brugeren eksempelvis er på arbejde, dyrker sin fritidsinteresse, besøger familien o.l. Det kan derfor fastslås, at førerhunde har ekstremt meget brug for en gang imellem at få lov til at "strække ud" når de har fri, at få rørt sig og i det hele taget bare få lov til at være hunde.

Et påbud om, at hunde skal føres i snor i byområder vil, uanset om der etableres særlige lufteområder hvor hunde kan få lov til at løbe frit, eller om man skal uden for byen, frembyde det særlige problem for den blinde førerhundebryger, at finde ud af hvor området er og efterfølgende komme hen til det. At være blind eller stærkt svagsynet er et færdenhandicap. Vi kan jo ikke bare tage vor hund og køre den hen til området, og sådanne områder har det med ofte at ligge langt væk fra offentlige transportmuligheder.

Med udgangspunkt i ovenstående finder vi det ganske naturligt, at også førerhunde skal undtages kravet om snor.

Med venlige hilsner

Arne Pedersen
Forretningsudvalgsmedlem

Uddrag af Bekendtgørelse om fødevarehygiejne BEK nr 788 af 24/07/2008

Kapitel 18

Adgang til fødevarevirksomheder for kæle- og servicedyr mv.

§ 43. Fødevarevirksomheder kan i følgende tilfælde tillade kæle- og servicedyr adgang til virksomheden, når virksomheden sikrer, at en sådan adgang ikke giver anledning til kontaminering af fødevarerne:

1) kæledyrs adgang til serveringsområder i restauranter o.l., og

2) servicedyr adgang til kundeområder i butikker, serveringsområder i restauranter o.l.

Stk. 2. Ved servicedyr forstås i denne bekendtgørelse fører- og servicehunde, der er specielt trænet til at udføre en eller flere nytteopgaver for blinde eller stærkt svagsynede personer eller personer med fysisk funktionsnedsættelse.

Stk. 3. Vagthunde, som benyttes ved vagtselskabers rundringer, kan have adgang til fødevarevirksomheder. Det er fødevarevirksomhedens ansvar at sikre, at en sådan adgang ikke giver anledning til kontaminering af fødevarerne.

Stk. 4. Rottehunde, som benyttes af professionelle skadedyrsbekæmpelsesfirmaer, kan have adgang til fødevarevirksomheder. Det er fødevarevirksomhedens ansvar at sikre, at en sådan adgang ikke giver anledning til kontaminering af fødevarerne.

Stk. 5. Fødevareregionen kan i visse tilfælde tillade, at en fødevarevirksomhed giver kæle- og servicedyr adgang til fødevarevirksomheden. Fødevareregionen kan stille vilkår for en sådan tilladelse.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte tilladelser gælder ikke for slagtedyr adgang til slagterier.

Uddrag af vejledning om fødevarehygiejne

Kapitel 33

Adgang til fødevarevirksomheder for kæle- og servicedyr mv.

Husdyr må som udgangspunkt ikke have adgang til steder, hvor der håndteres, tilberedes eller opbevares fødevarer.

Hygiejneforordningen, bilag II, kap. IX, pkt. 4

I nogle tilfælde må kæle- og servicedyr få adgang til fødevarevirksomheder, når fødevarevirksomheden sikrer, at det ikke giver

anledning til forurening af fødevarerne.

Hygiejnebekendtgørelsen, §43, stk. 1 og 5

Servicedyr defineres i hygiejnebekendtgørelsen som fører- og servicehunde, der er specielt trænet til at udføre en eller flere nytteopgaver for blinde eller stærkt svagsynede personer eller personer med fysisk funktionsnedsættelse. Fælles for fører- og servicehunde er, at de aldrig færdes alene, men er sammen med deres bruger.

blinde eller stærkt svagsynede personer eller personer med fysisk funktionsnedsættelse.

Hygiejnebekendtgørelsen, § 43, stk. 2

Fælles for fører- og servicehunde er, at de aldrig færdes alene, men er sammen med deres bruger.

Hundene gennemgår uddannelse og er godkendt af en relevant instans.

En førerhund er en hund, der kan føre den blinde eller stærkt svagsynede bruger sikkert rundt og uden om alle former for forhindringer. En førerhund vil have en særlig føringssele med en bøjle, der hjælper brugeren til at have fuld kontrol over førerhunden. En dansk førerhund vil normalt have et særligt mærke – "manden med den hvide stok" – på selen. En servicehund er en hund, som er specielt trænet til at udføre en eller flere nytteopgaver for den bevægelseshandicappede bruger, som herved får en friere og mere uafhængig hverdag. En nytteopgave kan fx være at samle ting op, at åbne og lukke døre eller at

slukke og tænde lys. Begrebet servicehund dækker over flere forskellige kategorier, bl.a. servicehunde til personer med bevægelseshandicap, epilepsihunde, signalhunde og terapihunde. Servicehunde bærer normalt en eller anden form for mærkning, fx et dækken. Danske servicehunde vil normalt bære et synligt dækken med påskriften "Servicehund på arbejde".

Virksomhedslederen i en butik eller restaurant kan tillade, at servicedyr må komme ind i butikkens kundeområde, restaurantens serveringsområde o.l., hvis det ikke giver anledning til kontaminering af fødevarer.

Det er Fødevarestyrelsens vurdering, at det kun helt undtagelsesvist vil kunne give anledning til kontaminering af fødevarer at lade fører- eller servicehunde få adgang til serveringsområder i restauranter eller kundeområder i butikker, fordi servicedyr vil være under fuld kontrol af brugeren, som sikrer, at hunden ikke tager fødevarer i munden, slikker på dem eller snuser til dem.

Førerhundens opgave vil være at hjælpe den blinde eller stærkt svagsynede bruger med at finde rundt i fødevarevirksomheden. Servicehundens opgave vil være at kompensere for brugerens funktionsnedsættelse, såsom ved at samle personlige ejendele op, fx nøgler eller dankort.

Såfremt der sker kontaminering af fødevarer, skal fødevarevirksomheden have generelle procedurer for håndtering af forurenede varer, fx at de berørte varer kasseres. Såfremt fødevarevirksomheden har sådanne procedurer og anvender dem korrekt, vil det ikke få negativ indflydelse på kontrolresultatet, såfremt en sådan situation observeres ved et kontrolbesøg.

11. februar 2010

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høring over delbetænkning om farlige hunde

Dansk Hunderegister(DH) har følgende bemærkninger til høringen:

Side 98

Mærkningsalderen bør for at undgå misforståelser angives som "inden de er 8 uger gamle"

Side 117, hundelovens § 6, stk. 6

Det foreslås, at "overdrages" erstattes med "overgår", således at arv og kreditorforfølgelse også er omfattet.

Side 118, etablering af et "hundepålægregister"

Vi er enige i, at det vil være hensigtsmæssigt at etablere et sådant register, som samtlige politistationer har adgang til at opdatere og søge i. Vi finder det dog ikke hensigtsmæssigt, at en registrering i Dansk Hunderegister automatisk medfører en registrering hos politiet af en hund og en besidder, som ikke har været i strid med lovgivningen på området. Vi frygter, at en sådan procedure kan afholde nye besiddere fra at lade hunden mærke og registrere.

Da politiet allerede har søgeadgang til DH's database, forekommer det unødvendigt hos politiet at etablere et "spejl" af databasen. Det synes mere hensigtsmæssigt, at politiet, efterhånden som sagerne opstår, etablerer et "pålægregister" baseret på registreringer hentet i DH.

Endelig forekommer det voldsomt, hvis politiet etablerer et spejl af DH, da andelen af hundepopulationen, der reelt får et pålæg, er meget lav.

Såfremt forslaget vedtages, vil det medføre ikke-budgetterede udgifter for DH.

Side 119, 7.9. 5. afsnit

DH støtter helhjertet, at "kan" regelen ændres til en "skal" regel.

Side 120

DH er fortsat interesseret i en kobling mellem forsikringsbranchen og hunderegisteret, men forslagene som beskrevet efterlader en række ubesvarede spørgsmål og vil, hvis de gennemføres som skitseret, pålægge DH en væsentligt forøget administrativ og økonomisk byrde, som kun kan finansieres ved at øge registreringsgebyret for fremtidige besiddere.

Væsentlige forudsætninger for, at det foreslåede i en eller anden form kan udmøntes i praksis, er at kravene til mærknings/registreringsalder og forsikringsalder bringes i takt, og at forsikringsbranchen lovmæssigt pålægges at registrere de forsikrede hundes ID numre.

Side 134

En markant forhøjelse af bødestørrelserne hilses velkommen.

Side 136

De foreslåede ændringer til § 1 har sammenhæng med DH's ovenfor nævnte bemærkninger til forslaget om registrering af forsikringsoplysninger.

Det skal understreges, at registreringsændringer ifølge bekendtgørelsen gennemføres uden betaling af vederlag. Registrering af forsikringsoplysninger og ændringer i disse vil medføre en væsentlig administrativ belastning, som må kompenseres.

Med venlig hilsen

Ivan Nørgaard

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotholmsgade 10
1216 Kbh K

Den 15. feb. 2010

Vedr.: Udtalelse til hundeudvalgets delbetænkning (sagsnr. 2009-5430-0159)

Dansk Kennel Klub* (DKK) har modtaget ministeriets henvendelse af 20. jan. 2010, hvori der gives mulighed for at afgive bemærkninger til den delbetænkning, som det af Justitsministeren nedsatte hundeudvalg har afgivet.

DKK har – som bekendt – haft sæde i udvalget, men vil alligevel gerne fremkomme med en række kommentarer som forklaring på og understregning af vore synspunkter.

Ressourcer og styring

Aller vigtigst er det, at politiet – direkte sammenknyttet med vedtagelsen af lovændringerne – 1) tildeles de nødvendige *øremærkede* ressourcer til at håndtere hundeområdet, 2) afkræves en implementeringsplan, og 3) forpligtes til at fremlægge en status over indsatsen og resultaterne for ministerens hundeudvalg første gang den 1. dec. 2010.

Det nytter ikke at påstå, at man med etablering af de generelle dyreværnsenheder har – eller kan forventes at få – styr på hundeområdet. Det er nødvendigt, at de økonomiske ressourcer gives øremærket til hundeområdet, for at sikre, at pengene bruges til de med hundeområdet forbundne udgifter (etablering af "synde-register", indkøb af elektronisk scannere, pensionsanbringelser, ID-mærkning af umærkede hunde, anvendelse af sagkyndigbistand etc.). Hvis ikke det sker, må politikerne ikke forvente nogen bedring i tilstanden.

Det foreslås, at hundeudvalget – evt. i en forenklet form med blot en enkelt årligt møde – opretholdes efter 2010, så der løbende følges op på, hvordan danskernes hundehold fungerer. Der er 550.000 hunde i Danmark og hund i hvert 4. danske hjem. Hundene har ofte status af familiemedlemmer, et forhold ordensmagtens håndtering af området ikke hidtil helt har afspejlet.

Generelle ændringer af hundeloven

DKK støtter sammen med alle øvrige medlemmer af hundeudvalget en række forslag til generelle stramninger af hundeloven bl.a.:

Kraftigt forøgede bøder for overtrædelse af en del forhold. Disse bøder bør i øvrigt automatisk pristalsreguleres, så de ikke i løbet af 5-10 år har mistet deres værdi.

Ændring, så politiet får pligt og ikke blot ret til at lade en hund uden ID-mærkning optage og ID-mærke (for ejerens regning), inden den må udleveres til ejeren.

Ændring så pålæg om snor og mundkurv følger hunden og ikke ejeren og i øvrigt gælder, uanset hvem der passer/går med hunden.

Address: Parkvej 1 · DK-2680 Solrød Strand · Denmark
Telephone +45 56 18 81 00 · Telefax +45 56 18 81 91
Postgiro 100-1787 · www.dansk-kennel-klub.dk
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
www.worlddogshow2010.dk

2009 NR. 5430-0159

Ændring, så politiet får mulighed for at pålægge etablering af sikre hegn og låger omkring ejendomme (Mange af overfalds-episoderne er indtruffet, fordi en farlig hund "lige er smuttet").
Ændringer som tydeliggør, at pålæg efter § 6, stk. 2 om snor, mundkurv (og hegn) også kan gives, hvis blot hundens eller besidderens adfærd er af en sådan karakter, at den er egnet til at skabe frygt i sine omgivelser.
Skærpede bestemmelser om ansvarsforsikring (som for biler).

Ministerens eget forslag fra efteråret

Der var 3 elementer i ministerens eget forslag til ændring af hundeloven fra efteråret 2009. Udvalget havde forventet disse elementer på plads inden afgivelse af betænkningen, hvorfor de ikke er medtaget heri. Men fra DKK's side vil vi gerne påpege, at de er væsentlige elementer i at få den generelle del af hundeloven til at fungere. Derfor skal de gentages her:

Hvalpe må ikke sælges/overdrages, før de er 8 uger og før, de er blevet ID-mærket hos opdrætteren og er registreret i Dansk Hunderegister.

Importerede hunde må ikke sælges/overdrages, før de er blevet ID-mærket og er registreret i Dansk Hunderegister (ellers vil den illegale hvalpeimport virkelig få kronede dage).

På den måde kan man også sikre forbrugerne bedre beskyttelse som købere ved at lære dem, at de *altid* skal have hundens registreringsattest fra Dansk Hunderegister udleveret i forbindelse med overdragelsen – ligesom ved bilkøb.

Indførelse af generel båndpligt i byzone bortset fra i anviste fritløbsområder, som kommunerne ikke bare *kan*, men *bør* stille til rådighed, ligesom der skal anvises fritløbsområder til hundetræning. (Byzone bør defineres som værende inden for silhuetskiltene på adgangsvejene, for det kan alle finde ud af.)

Aflivning af hunde, som overfalder og skambider eller ihjelbider mennesker eller hunde. I tvivlstilfælde – f.eks. hvor begge hunde har været løse eller hvor gemingshunden har været i snor – bør en sagkyndig involveres, før der træffes afgørelse.

I tilfælde, hvor andre slags dyr bliver overfaldet og skambidt eller ihjelbidt, skal "automat-afgørelserne" *ikke* anvendes, fordi der er tale om to slags grundlæggende *helt* forskellig adfærd nemlig hhv. aggression (fejlfrettet mod artsfæller i form af mennesker og hunde) og predation (byttedrift), som er en helt naturlig egenskab hos alle hunde, hvorfor det ville skabe enorm utryghed hos alle landets hundeejere, hvis enhver hund skulle aflives, hvis den tog en mosegris, et egern eller et andet naturligt bytte. Her skal den konkrete situation vurderes og behandles ud fra allerede eksisterende muligheder i loven (som det også skete i tilfældet med overfald på en hest i Holstebro og en hunds amok-drab på kaniner og katte i Birkerød – begge sager, som korrekt resulterede i gerningshundens aflivning).

Hvorfor ikke raceforbud?

Hvis DKK troede, at et forbud mod et antal racer, ville løse problemet, så ville vi have støttet et forbud for længe siden. Det tror vi imidlertid ikke, at det vil, selv om den – i givet fald helt nødvendige – anvendelse af den norske model med omvendt bevisbyrde vil betyde, at ejerne ikke blot som i dag kan påstå, at deres hund er en uskyldig blanding. Vores hovedbekymring går på to forhold.

For det første frygter vi, at de personer, som ønsker sig en "fortovs-ryddende" hund, blot forskyder deres interesse til andre racer, som ligger tæt op ad eller minder om de forbudte. Dette problem vil især opstå, hvis man ikke på forhånd har defineret, at man kun accepterer FCI anerkendte racer og stambøger. Fédération Cynologique Internationale (FCI), stiftet i 1937 er den internationale sammenslutning af ca. 85 landes nationale kennelklubber (1 pr. land). Foretager man ikke denne begrænsning, kan man imødesee, at folk

lynhurtigt vil omgå bestemmelserne ved at præsentere stambøger på noget, de f.eks. kalder irish staffordshire bullterrier eller bully cutta (som reelt er en pitbulls) eller på 117 variationer af asiatiske, vogtende hyrdehunde, som hver har (eller får) deres egen, lille, regionale stambogsførende organisation.

For det andet frygter vi, at ejerne af de forbudte hunde vil udvise så stor stridbarhed og entusiasme i deres bestræbelser på at omgå loven, at det i praksis bliver så tungt at "løfte" sagerne, at politiet opgiver at forsøge.

Hvorfor særkrav?

I DKK betragter vi problemerne med kamphundes overfald på andre hunde som så alvorlige, at det ikke er nok med de generelle stramninger. Derfor har vi sammen med den anden hundeorganisation i hundeudvalget, Danmarks civile Hundeførerforening, foreslået, at visse hunde altid skal føres i snor og bære mundkurv, når de ikke er hjemme i deres forsvarligt indhegnede have. Det kan seriøse ejere godt leve med, og hundene må nøjes med at lege med andre hunde, som de kender og kan enes med (typisk af modsat køn) hjemme i haven og kan fint vænnes til at bære en mundkurv, som giver hunden mulighed for at drikke vand, halse og åbne munden, fordi den er rummelig, men som samtidig er lukket hele vejen foran hundens snude, så den ikke kan forvolde skade.

Vi er enige med Dyrenes Beskyttelse, Dyr lægeforeningen og Dyreværnsrådets medlemmer i udvalget i, at det mest optimale var, hvis man havde ressourcer til at foretage konkrete vurderinger i hvert eneste tilfælde. Men da der jo er flere tusinde af disse hunde, så anser vi ikke dette scenarium for realistisk. Og det er naturligvis ikke godt nok at vente med at gøre noget, til hunden har forvoldt skade!

Derfor er vi kede af, at de ikke har støttet hundeorganisationerne i dette synspunkt bl.a. med henvisning til, at det ville være synd for kamphundene at få begrænset deres adfærd af snor og mundkurv. Vi synes, det er mere synd for de mange offerhunde og for de hunde og ejere, som ikke længere tør færdes med deres hund.

Vi tror ikke, at entusiasmen mht. at forsøge at omgå nogle særkrav vil være lige så stor som ved et forbud, hvilket vil gøre det lettere for politiet at få loven overholdt. Omvendt kan vi håbe på, at det altid at skulle promenerer sin "fortovs-rydder" i snor og med mundkurv og de øvrige særkrav tilsammen vil gøre det så tilpas besværligt at have sådanne hunde, at den kedelige modebølge kan klinge af.

Det vil give den lille gruppe af seriøse ejere, som for norges vedkommende har haft disse racer i flere ti-år, mulighed for at fortsætte med deres hundehold.

Vi er ikke så bekymrede for, at de vogtende hyrdehunde skal vinde udbredelse i samme stil, som kamphundene, fordi deres udseende ikke sender de samme "flyt-jer-jeg-er-sej" signaler. Vi imødeser, at de formodentlig hyppigere vil komme til at optræde som vagthunde på kriminelles bopæle, hvor de bestemt kan udgøre en risiko for indtrængende, men vi vil næppe komme til at se dem i gadebilledet i nævneværdigt omfang.

Afsluttende bemærkninger

For begge løsninger foreslået af mindretal vil det være nødvendigt, at de også er gældende for udenlandsk ejede hunde på ophold i Danmark. Ellers vil man utvivlsomt se proforma-ejerskifter til udenlandske ejere, som blot vil oplyse, at hundene er på (laang) ferie i Danmark.

DKK står naturligvis til rådighed, hvis ministeriet ønsker at drøfte de indkomne udtalelser til betænkningen. Vi stiller også gerne DKK's adfærdskonsulent Lise Lotte Christensen til rådighed for en afklarende drøftelse, hvis der er dukket spørgsmål op i de – fra forskellig side – indkomne udtalelser. Henvendelse kan ske til Vibeke Knudsen på tel. 70 23 17 05 eller mail vikn@dansk-kennel-klub.dk.

Med venlig hilsen
DANSK KENNEL KLUB

Jens Glavind
direktør

Fakta om Dansk Kennel Klub

Dansk Kennel Klub (DKK) er Danmarks største organisation for hundeejere med over 33.000 medlemmer i selve DKK og ca. 45.000 medlemmer i de 74 tilsluttede racespecialklubber. Man kan være medlem, hvad enten man har en racehund, en blandingshund eller måske blot holder af hunde.

DKK er stiftet i 1897 og beskæftiger sig med stort set alle sider af hundelivet i Danmark f.eks. rådgivning om valg af hund, før-du-køber-hund kurser, barn og hund undervisning i folkeskolen, hvalpemotivation, kørekort til hund, prøver, udstillinger, agilitykonkurrencer, avl og stambogsføring – og ikke mindst med hundes velfærd generelt.

Læs mere på www.dansk-kennel-klub.dk

10.februar 2010

JØ/sagsnummer

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Att. Mette Johansen
Sagsnr. 2009-5430-0159

Høring vedr. delbetænkning om farlige hunde udgivet af Justitsministeriets udvalg om hunde

Justitsministeriet har d. 20. januar 2010 udsendt ovenstående høring.

Den Danske Dyrlægeforening har følgende bemærkninger til delbetænkningen:

DDD bifalder indstilling fra et flertal af udvalgets medlemmer: Et forbud mod hold af visse hunderacer vil ikke nytte og vil have massive negative konsekvenser. DDD kan kun undre sig over at en sådan central konklusion drages af et flertal i udvalget ikke fremdrages i delbetænkningens indledning, men står opført som et tilfældigt afsnit langt nede i kapitel 2 i delbetænkningen.

Den Danske Dyrlægeforening finder udvalgets indstilling til at politiet får udvidet deres reaktionsmuligheder hensigtsmæssigt. Pålæg om indhegning, luftning ved myndig person og luftning af hund uden andre artsfæller samt en definition af det at føre hund i snor er alle tiltag der giver mening i forhold til formål i kommissoriet. DDD støtter således også at pålæg følger hunden (som nævnt i vores høringssvar vedr. Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven af 11. september 2009) og at der kan samarbejdes omkring oplysninger vedrørende lovpligtige ansvarsforsikringer samt at der kan finde en mærkbar forhøjelse af bødestraffen sted som beskrevet i slutning af afsnit 2.3.

Specifikke bemærkninger:

Kap. 2 del 2.1 Udvalgets overvejelser om et forbud mod hold af visse hunderacer – den bundne opgave:

- 1) Omvendt bevisbyrde – Udvalget anfører at en model for et forbud mod visse hunderacer nødvendigvis må bygge på den såkaldte norske model med omvendt bevisbyrde. Dette indebærer at det er hundeejeren, der i tvivlstilfælde skal dokumentere hundens race eller type. DDD vil gerne understrege, at det såkaldte *presumptionsansvar* normalt anses for uetisk og at det er i strid med menneskerettighederne at anvende omvendt bevisbyrde, idet det bør være op til anklagemyndigheden at bevise og sandsynliggøre at den anklagede er skyldig.

DDD finder det her relevant at citere daværende økonomi- og erhvervsminister Bent Bendtsen i svar til Jan Trøjborg om at indføre omvendte bevisbyrde i konkurrenceloven:

"Uanset at det er muligt at fravige EU-reglerne med hensyn til bevisbyrden, så vil jeg som nævnt i indledningen advare herimod, idet Danmark fortsat bør være kendt for at give sine borgere og virksomheder en fair behandling, når de er i myndighedernes søgelys."

Hovedbestyrelsen

Den Danske Dyrlægeforening - Danish Veterinary Association - Emdrupvej 28A - DK-2100 København Ø - Tlf: +45 3871 0888
Fax: +45 3871 0322 - CVR: 5108 5114 - Åbningstid: Mandag-torsdag kl. 8:30-16:00 - Fredag kl. 8:30-15:30 - E-mail: ddd@ddd.dk - www.ddd.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430 - 0159

Baggrunden for revideringen af hundeloven er blandt andet at se på behov for yderligere tiltag i forhold til hunde, der kan være farlige for deres omgivelser. Sædvanligvis skal den kriminelle handling kunne bevises, for at der kan foretages en strafudmåling. I forslag fra mindretal i udvalget skal hundeejeren kunne bevise sin uskyld. En sådan omvendt bevisførelse vil altid resultere i at unødvendigt mange bliver kriminaliseret.

Med en bekæmpelse af uforsvarligt ejerskab af hund for øje, vil det være langt mere formålstjenstligt at rette politiets ressourcer og udvide politiets reaktionsmidler overfor de uansvarlige hundeejere som nævnt under 2.3 i kapitel 2.

2) De udvalgte 14 racer som kunne tænkes omfattet af et forbud – som det fremgår af teksten bygger udvælgelsen af de 14 racer udelukkende på *anseelser og forventninger om mulige kommende generationer af farlige hunde* – ikke på faglighed, statistik eller et erfaringsmæssigt grundlag. Der er således tale om en normativ vurdering, hvilket afspejles i den lidt famlende holdning til om racen Stafford Shire Bull Terrier skal inddrages i selskabet af de 14 stigmatiserede racer eller ej.

Generelle bemærkninger:

Kommissoriet og den politiske proces:

DDD bifalder den indledningsvise åbne formulering af udvalgets kommissorium, hvor der i korporatismens oprindelige ånd sker en inddragelse af interesseorganisationerne i den politiske – og administrative beslutningsproces med det formål at der skabes efterfølgende opbakning til de beslutninger som organisationerne selv har været med til at træffe.

DDD kan derfor kun beklage, at formanden for udvalget d. 12. august 2009 bliver pålagt en bunden opgave af Justitsministeren i form af udarbejdelse af modeller for et forbud mod kamp- eller muskelhunde efter at arbejdet i udvalget er påbegyndt. DDD finder at en sådan politisk iver efter at fremstå handlekraftig, kan resultere i forslag, som fremstår ufuldstændige og i værste fald fører til kriminalisering af almindelige mennesker. Der er således mange lighedspunkter mellem den kontroversielle knivlov og de forslag der stilles som svar på den bundne opgave i hundevalget. Samtidig risikeres ved denne fremgangsmetode - hvor kommissoriet suppleres med bundne opgaver hen ad vejen - at den ellers demokratiske inddragelse af interesseorganisationer i forberedelse af lovforslag fremstår som rent ceremoniel.

Den efterfølgende mediedækning af en lækket delbetænkning med fokus på den bundne del af opgaven samt et mindretals løsningsforslag bidrager yderligere til en svækket tro på at de normale parlamentariske spilleregler overholdes.

15. februar 2010

Att.: Cristina A. Gulisano
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Justitsministeriet af 20. januar 2010 (Sagsnr.: 2009-5430-0159) vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde. Rådet anmodes om at komme med bemærkninger til delbetænkningen. Det bemærkes, at Justitsministeriets repræsentant i Rådet ikke har deltaget i udarbejdelsen af dette høringssvar.

Det Dyreetiske Råd støtter ønsket om at forhindre og bedre kunne håndtere episoder med hundebid. Rådet finder dog samtidig, at der er tale om komplekse problemstillinger. Selv om Rådet anerkender det store arbejde, der ligger bag delbetænkningen, savner Rådet dog også, at visse områder bliver bedre belyst.

Det Dyreetiske Råd finder, at redegørelsen for videnskabelige undersøgelser vedrørende aggression og hundebid er mangelfuld. Der henvises til enkelte kilder, men der findes en hel del videnskabelig litteratur på området. Dette forekommer skævt set i forhold til det detailniveau, hvormed der redegøres for historik og jura. Rådet har derfor valgt at konsultere professor i etologi ved Københavns Universitets Biovidenskabelige Fakultet, Björn Forkman, der selv forsker i bl.a. adfærdsmæssige forskelle hos hunderacer. Han bekræfter, at rapporten er mangelfuld på dette punkt, både vedr. afdækning af racemæssige forskelle og af omstændighederne omkring bidsituationer. Han fremhæver bl.a., at der kan påvises grundlæggende racemæssige tendenser, men at der samtidig er stor variation blandt individer tilhørende samme race – en variation der bl.a. kan henføres til bestemte linier indenfor racen. Han påpeger videre, at hundebid ikke nødvendigvis er relateret til aggression, men også til fx frygt. Han konkluderer dog i lighed med rapporten, at det i praksis er svært alene på grundlag af race at udpege bestemte hunde som mere aggressive end andre.

Det Dyreetiske Råd savner endvidere, at der i rapporten skelnes klart mellem flere problemstillinger omkring hundebid. Overordnet set finder Rådet, at der i rapporten drøftes tre forskellige problemområder: a) mennesker, der bliver bidt af en hund, de kender, fx deres egen; b) mennesker, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund; og c) hunde, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund. Rådet formoder, at det er problematikkerne skitseret under punkt b) og c), der lægges op til at reducere med lovmæssige tiltag. Men de omstændigheder og hunde(racer), der optræder i de to typer af bidsituationer kan være meget forskellige – forskelle, som burde være belyst gennem afdækning af det videnskabelige grundlag.

I forhold til de konkrete forslag til lovmæssige tiltag tilslutter Rådets medlemmer sig den del af udvalgets medlemmer, der *ikke* kan anbefale et forbud mod bestemte racer. Rådet mener, at en øget risiko for hundebid skyldes en kombination af arv og miljø, hvilket betyder, at alle hunde som udgangspunkt kan være farlige. Det betyder endvidere, at et raceforbud efter Rådets opfattelse højst vil have en tidsbegrænset effekt, fordi det genetiske bidrag til problemernes opståen vil flyttes til andre racer eller til hunde af blandet race, sådan som det allerede er sket i relation til de racer, der pt. er forbudt. Endelig mener Rådet, at et forbud mod bestemte racer vil påføre en række hunde og deres ejere urimelige ulemper, selv om de ikke er til hverken gene eller fare.

Rådet finder endvidere, at et forbud i praksis er forbundet med alvorlige vanskeligheder i relation til at fastslå den enkelte hunds racemæssige tilhørsforhold. I rapporten nævnes muligheden for "omvendt bevisbyrde", hvor ejeren skal kunne dokumentere hundens race eller type. Rådet mener, at denne model pålægger ejere af fx velfungerende blandingshunde urimelige krav, som, når de ikke kan honoreres, kan medføre tilsvarende urimelige konsekvenser. Rådet finder, at problemstillingen omkring raceidentifikation understøtter, at der skal findes andre veje end raceforbud.

I stedet finder Rådets medlemmer, at der bør fokuseres langt mere på de hunde og ejere, hvor der konkret er problemer. Rådet kan derfor bakke stærkt op om de øvrige tiltag, der nævnes i rapporten og udmøntes i lovudkastet i afsnit 8.1, både i forhold til at forbygge hundebid fra hunde, der optræder truende, og til at skride hårdt ind, når der er opstået problemer. Rådet understreger samtidig, at det efter Rådets opfattelse vil være fuldstændig afgørende for at nedbringe problemerne, at disse paragraffer også følges konsekvent op med handling fra de relevante myndigheder, hvor der måtte være behov.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Faglig sekretær

Justitsministeriet

DET
JORDBRUGSVIDENSKABEL
IGE FAKULTET (DJF)

Susanne Eimholt

Dato: 16. februar 2010

Journalnr:
Reference:

Direkte tlf: 8999 1858
Direkte fax: 8999 1819
Mobiltlf:
E-post:
Susanne.Eimholt@agrsci.dk
Web: www.agrsci.dk

CVR-nr: 57607556
EAN-nr: 5798000877412

Bemærkninger til Høring over delbetænkning om farlige hunde

Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet (DJF), Aarhus Universitet, har haft ovennævnte delbetænkning i høring.

Besvarelse er forestået af temakoordinator for husdyr, seniorforsker Karin Hjelholt Jensen, med bidrag fra seniorforsker Steffen W. Hansen, Institut for Husdyrbiologi og -sundhed.

DJF finder, at betænkningen om farlige hunde indeholder en saglig og relevant gennemgang af de arvelige og miljømæssige faktorer, der har indflydelse på hundens adfærd, og som kan øge risikoen for, at hunden bider.

Angreb fra hunde kan både opstå pga. aggression og frygt, hvilket bør indgå i overvejelserne omkring virksomme forebyggende tiltag. Det fremgår imidlertid af rapporten, at der hverken er kendskab til, hvor stor en andel af hundebid, der skyldes henholdsvis aggression og frygt, eller hvor stor en andel af hundebid, der kan tilskrives bestemte arvelige egenskaber. Ulykkesregistreret kan ikke påvise, at de hunderacer, man påtænker et forbud imod, er særligt farlige i forhold til mennesker, og en spørgeundersøgelse på dyrehospitaler gav heller ikke grundlag for at vurdere problemstillingen set i forhold andre hunde. Skadesanmeldelser til et enkelt forsikringsselskab antyder dog, at visse racer udretter flere tings- og personskader end andre racer, men også ejerens og hundens alder influerer på hyppigheden af skadesanmeldelser uanset hunderace. Der er således ikke dokumenteret grundlag for at forbyde bestemte hunderacer.

Det er dog vores opfattelse, at der er god grund til at formode, at racer, hvor man bevidst har selekteret for nedsat tærskelværdi for udløsning af aggression og/eller for andre egenskaber, der fremmer angrebs- eller bytteaflivningstilbøjeligheden, alt andet lige lettere kan bringes i en tilstand, hvor de angriber. Dette kunne begrunde et forbud mod disse hunderacer. Den manglende dokumentation for at bestemte racer hyppigere går til angreb kan dog skyldes, at variationen inden for hunderacer er mindst lige så stor som mellem hunderacer, og at de miljømæssige forhold, hvorunder hunden holdes og opdrages, kan have lige så stor betydning som de arvelige faktorer. Det er derfor tvivlsomt, om et forbud mod racerne reelt vil nedbringe antallet af angreb fra hunde. Det er dog sandsynligt, at et forbud på kort sigt vil medføre en nedsættelse af befolkningens frygt for at blive angrebet af

Det Jordbrugsvidenskabelige
Fakultet (DJF)
Aarhus Universitet
Blichers Allé 20, Postboks 50
8830 Tjele
Tlf: 8999 1900
Fax: 8999 1919
E-post: djf@agrsci.dk
Web: www.agrsci.dk

hunde. Såfremt et forbud mod de nævnte hunderacer ikke ledsages af færre angreb fra hunde, vil denne effekt dog formentlig være af kort varighed. Desuden er vanskeligheden ved at identificere de racer, der tænkes forbudt, problematisk set i forhold til effekten af et forbud.

Vi skal gøre opmærksom på, at forslaget om ikke at forbyde hunderacerne, men derimod generelt at pålægge ejere af disse racer restriktioner (bilag 2), kan være uhensigtsmæssig, da det indebærer en betydelig risiko for manglende socialisering. Netop dette vil forstærke risikoen for unormal adfærd bl.a. ved møde med andre hunde. Restriktionerne kan dog være fornuftige som beskyttelse mod en hund, der på grundlag af sin adfærd er karakteriseret som farlig, men ikke som en generel restriktion over for flere racer. Dersom restriktionerne kommer til udtryk over for et stort antal hunde inden for en given race, kan det imidlertid retfærdiggøre et eventuelt forbud mod den pågældende hunderace.

I UDCAST til Forslag til lov om ændring af lov om hunde (Afsnit 8.1) stiller vi spørgsmålstegn ved, om bestemmelsen i §6, stk. 6 er hensigtsmæssig i tilfælde, hvor pålæg er begrundet i den oprindelige besidders adfærd (§6, stk. 2), idet pålæggene kan have negativ virkning på hunden.

DJF har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen
Susanne Elmholt
Koordinator for DJF's myndighedsrådgivning

**DET
JORDBRUGSVIDENSKABEL
IGE FAKULTET (DJF)**

**Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Det Veterinære Sundhedsråd**

Til Justitsministeriet
mjo@jm.dk og mbh@mj.dk

J.nr.: 2010-20-08-00007
Den: 16. februar 2010
Deres ref. nr.: 2009-5430-0159

Deres j.nr. 2009-5430-0159 Dok.:MJO41658

Høring over del betænkning om farlige hunde.

Gennemlæsning af delbetænkning om farlige hunde giver ikke Det Veterinære Sundhedsråd anledning til veterinærfaglige kommentar.

Med venlig hilsen

På vegne af Det Veterinære Sundhedsråd

Kristine Hjorth
Studentermødjhælper
Direkte tlf. 33956221
E-mail krhj@fvst.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 61

2009 NR. 5430-0159.

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt elektronisk til mjo@jm.dk og mbh@jm.dk

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

J. nr. 2010-4101-0010-2
Sagsbeh. Johann Herzog
Dir.tlf.
Mail joh@domstolsstyrelsen.dk

25.januar 2010

Høringssvar

Domstolsstyrelsen har den 20. januar 2010 modtaget Justitsministeriets høring over delbetænkning om farlige hunde.

Domstolsstyrelsen har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Johann Herzog

2009 NR. 5730-0159
Akt.nr. 44

Dyrenes Beskyttelse
Sekretariatet

12. februar 2010
6.2.1.13

Høringssvar til delbetænkning om farlige hunde

Dyrenes Beskyttelse har været repræsenteret i Justitsministeriets udvalg og har ikke yderligere tilføjelser til delbetænkningen.

Med ønsket om en god weekend
de bedste hilsner

Jens Svenningsen
dyreværnschef
Dyrenes Beskyttelse

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DOSO
RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail: doso@doso.dk

12. februar 2010

Vedr.: Høring over delbetænkning om farlige hunde

DOSO hilser delbetænkningen velkommen og glædes over, at et flertal i det nedsatte hundeudvalg deler vores holdning, at et raceforbud ikke er en holdbar eller hensigtsmæssig løsning på problemet med farlige hunde i Danmark.

DOSO kan ikke støtte et forbud mod bestemte racer i Danmark, som det første udkast foreslår (Bilag 1: **Udkast til regler om forbud mod farlige hunde**), og tidligere raceforbud herhjemme og i andre europæiske lande har da også vist sig ikke at virke hensigtsmæssigt.

At forbyde bestemte racer ud fra folks mere eller mindre ubegrundede frygt vil ikke løse det reelle problem. Det vil i værste fald give folk en falsk tryghed, der kan skabe flere ulykker, når man 'tror sig sikker'. Ifølge delbetænkningen kan det ikke fastslås, at der er sket en stigning i alvorlige hundebid mod mennesker eller andre dyr, ligesom det ikke kan dokumenteres, at alene hunde af bestemte racer står bag overfaldene.

At kræve omvendt bevisbyrde ved et eventuelt forbud ser DOSO store problemer ved. Det vil i yderste konsekvens betyde, at alle med en hund uden stamtavle er i fare for at blive anklaget for at have en hund med gener i sig fra de af forbuddet omfattede hunde. I dag får rigtig mange mennesker hund fra internater og dyreværnsforeninger, og det er yderst sjældent, at der med disse hunde følger en stamtavle. Det vil derfor med et forbud med omvendt bevisbyrde være meget risikabelt at eje en sådan hund – og det vil være meget uheldigt, hvis blandingshunde ikke kan eller må videreformidles. Desuden forudser DOSO, at omvendt bevisbyrde vil kunne bruges som værktøj til chikane mod hundeejere.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at hunde i dag mere ses som familiemedlemmer end som brugsdyr. Det kan derfor have endog meget store konsekvenser for en hundeejer, hvis dennes hund kræves aflivet på et forkert grundlag.

Et andet argument mod et raceforbud er, at det ikke kan bevises, at det er en bestemt race, der volder problemer. Alt tyder derimod på, at det er individer af hunde, der med en uheldig sammensætning af gener og påvirkning fra ejeren ender med at blive aggressive. Hvis

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail. doso@doso.dk

bestemte racer forbydes, vil disse typer af hundeejere med stor sandsynlighed anskaffe sig en hund af en anden race, som vil kunne gøres aggressiv i samme grad.

DOSO frygter, at nye hunde med tendens til aggressivitet vil blive importeret eller fremavlet, hvis de nævnte racer vil blive forbudt i Danmark.

DOSO mener desuden, som det er nævnt i delbetænkningen, at et forbud vil ramme de forkerte, nemlig fornuftige hunde og hundeejere, mens de, der skaber problemerne i dag, fortsat vil skabe problemer med aggressive hunde - også efter et forbud er trådt i kraft. På landets internater ser vi, hvordan uansvarlige hundeejere anskaffer sig den ene hund efter den anden, som ender som aggressiv og derfor aflives.

DOSO mener derfor, at det er vigtigt, at et nyt initiativ sigter i mindst lige så høj grad på ejeren som på hunden.

DOSO er mere positivt stemt over for bilag 2, **Udkast til særregler for "krævende hunde"**, men DOSO kan ikke støtte et forslag om mundkurv, da det er vores klare overbevisning, at mundkurv er et voldsomt indgreb i dyrenes velfærd og må forventes at øge frustration og aggressivitet hos hunden, der bærer den. Når hunden ved, den ikke har sit forsvarsværk, vil den typisk blive mere angst og dermed aggressiv, og en sådan fremprovokering af aggressivitet er uansvarligt og uetisk.

DOSO støtter dog et forslag om båndpligt og indhegning af ejerens ejendom. Dette burde efter DOSO's opfattelse gælde for alle hunde, da det også vil øge sikkerheden for hundene selv.

Under § 1 C ønsker DOSO en omformulering, således at hunde, hvis ejer har overtrådt § 1 b kan aflives **eller konfiskeres**. Således åbnes der mulighed for, at hunden kan omplaceres til mere ansvarlige ejere, hvis den holdes forkert, men ikke har forvoldt skade eller frygt.

Større bøder for overtrædelse af gældende regler ser DOSO også som et skridt i retning mod bedre dyrevelfærd. Bødetaksterne sender et utvetydigt signal om, at man bør handle ansvarligt i sin omgang med hunde. Vi støtter også, at der i højere grad bliver mulighed for frakendelse af retten til at have med hunde at gøre. Så længe hunden blot konfiskeres og aflives, og ejeren herefter frit kan anskaffe sig en ny hund, løses problemet ikke. I tilslutning til dette ønsker DOSO, at man overvejer, om det fra sag til sag kan vurderes, hvorvidt et pålæg bør følge hunden eller ejeren. Ikke sjældent ses det, at hunde, der trives dårligt hos en ejer og derfor viser tendens til aggressivitet eller angstbideri, trives som god familiehund hos erfarne ejere med den rette behandling.

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail doso@doso.dk

DOSO mener, at det i delbetænkningen er undervurderet, hvilken forskel kurser vil kunne gøre. Obligatoriske kurser før og efter man anskaffer sig hund vil lære folk at håndtere deres hunde, og det vil mindske frygt og fare for andre mennesker og dyr. Kan man ikke frembevise bevis for bestået kursus, kan hunden konfiskeres og omplaceres med hjælp fra private foreninger. Således straffes ejeren, men ikke hunden ved overtrædelse. Konceptet kan iværksættes, som det i dag foregår, når man skal fremvise sit kørekort i politirazziaer. Hvert eneste år aflives ca. 15.000 hunde på grund af 'adfærdsproblemer'. Hundekyndige er dog enige om, at langt de fleste af disse aflivninger skyldes fejlkommunikation mellem ejer og hund. I en del tilfælde gør det hunden angst eller 'uregerlig', mens det i ikke få tilfælde udmønter sig i aggression eller angstbideri. Man vil med obligatoriske kurser 'slå to fluer med et smæk' og forhindre en del unødige aflivninger samt nedbringe antallet af hundebid.

At visse mennesker vil føle det belastende at skulle bestå et kursus før anskaffelse af hund, vil formentlig blot sortere dem fra, som ikke ønsker at sætte sig ind i hundens behov og som derfor ikke vil kunne håndtere hunden korrekt.

DOSO's forslag er, at man efter eksempelvis den franske model udliciterer et obligatorisk 'før du køber hund'-kursus af en vis varighed, hvor ejeren skal tilegne sig basal viden om hundens fysiologi og adfærd. Efter anskaffelsen deltager man i endnu et kursus med sin hvalp/unghund. Dette vil efter DOSO's overbevisning koste færre ressourcer end forbud eller mange særregler for særlige racer og hundeejere.

Til sidst ønsker DOSO at understrege, at problemet med farlige hunde bør anses for at være et socialt problem, og ikke et problem, der går på bestemte racer. Derfor har også opdrættere, internater og andre, der sælger hunde, et stort ansvar for, hvem de sælger hunde til. Det synes at være modfænomener, der afgør hvilke hunde, som især unge mennesker anskaffer sig, og det er langt fra alle hunderacer, der egner sig som 'førstegangshunde' eller 'accessories'. Også det dertilhørende problem med illegal indføring af hunde bør der ses meget alvorligt på, da disse hunde af ukendt oprindelse og opvækst ikke sjældent havner i forkerte hænder og derved er i risiko for at tælle med i de kedelige statistikker om hundeovertalder.

Med venlig hilsen

DOSO

Peter Møllerup
Formand

Sanne Rosbøgg
Formand/Dyreværnet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

JUSTITS

Dyreværnsrådet

Dato: 16. februar 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsbeh: Lisbeth Gro Nielsen
Dok.: LGN40148

Justitsministeriets høring over betænkning om farlige hunde

Ved brev af 20. januar 2010 har Justitsministeriet sendt betænkning om farlige hunde, der er afgivet af Justitsministeriets Udvalg om hunde, i høring.

I den anledning skal Dyreværnsrådet udtale følgende:

Dyreværnsrådet har noteret sig, at et flertal af udvalgets medlemmer ikke kan anbefale et forbud mod bestemte hunderacer. Dyreværnsrådet kan tilslutte sig flertallets synspunkter. Det er rådets opfattelse, at et forbud kan ramme alt for mange hunde, der hverken er farlige eller krævende. Endvidere finder rådet ikke, at forbud mod bestemte hunderacer virker efter hensigten, hvilket vanskelighederne ved at håndhæve det gældende forbud mod pitbull terrier og tosa inu viser.

Dyreværnsrådet kan heller ikke støtte et forslag om særregler for bestemte hunderacer. Det anføres bl.a. af de af udvalgets medlemmer, der ikke anbefaler særregler for bestemte hunde, at man ikke skal underkende den dyrevelfærds-mæssigt negative virkning af, at disse hunde – og herunder altså også i meget vidt omfang hunde, der ikke har udvist nogen konkret fare for deres omgivelser – aldrig ville kunne løbe frit rundt uden for ejerens indhegnede have, men altid skulle være iført snor og mundkurv og være uden artsfællekontakt, når de bevæger sig uden for denne have. Dette vil være en meget betydelig indskrænkning af disse hundes naturlige fysiologiske og adfærdsmæssige behov og i øvrigt risikere at gøre dem mere aggressive og uhåndterlige, end de ellers ville være. Dyreværnsrådet kan tilslutte sig disse synspunkter.

På rådets vegne

Lisbeth Gro Nielsen
Sekretær

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 58

2009 NR. 5430-0159

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Maj-Britt Haastrup

Fra: Pia Saxild [PS@fbr.dk] på vegne af Hoeringer [hoeringer@fbr.dk]

Sendt: 20. januar 2010 14:59

Til: Mette Johansen

Cc: Maj-Britt Haastrup

Emne: SV: Høring over delbetænkning om farlige hunde

Forbrugerrådet vurderer, at delbetænkning om farlige hunde ligger uden for vores interesseområde og vil derfor undlade at forholde os hertil. Forbrugerrådet kan således ikke tages til indtægt for at støtte denne eller for at gøre det modsatte.

Med venlig hilsen

Mette Boye
Afdelingschef
Forbrugerrådet

TÆNK FORBRUGERRÅDET

Danish Consumer Council
Fiolstræde 17, Postboks 2188, 1017 København K, Danmark

Fra: Mette Johansen [mailto:mjo@jm.dk]

Sendt: 20. januar 2010 11:11

Til: hoeringer@fbr.dk; politi@politi.dk; dhl-hund@tdcadsl.dk; sonderborg@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; horsens@domstol.dk; viborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; odense@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; post@jaegerne.dk; servicehund@sth-servicehund.dk; formand@ruhaar.dk; sofiendals@mail.dk; dju@tiscali.dk; alledyrret@mail.dk; jlo@domstol.dk; da@da.dk; frederiksberg@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; randers@domstol.dk; mim@mim.dk; kobenhavn@domstol.dk; naestved@domstol.dk; ddd@ddd.dk; stevnsaaens@mail.tele.dk; Post@dansk-kennel-klub.dk; dansk@hunderegister.dk; db@dyrenes-beskyttelse.dk; info@dkblind.dk; sns@sns.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; hhd@life.ku.dk; fp@forsikringenshus.dk; formand@korthaarklubben.dk; holstebro@domstol.dk; herning@domstol.dk; naserian@animail.net; esbjerg@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; hjorring@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; praesident@oestrelandsret.dk; post@vestrelandsret.dk; mail@politiforbundet.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; bwt@post10.tele.dk; sbc@life.ku.dk; detvs@fvst.dk; kolding@domstol.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; helsingor@domstol.dk; regioner@regioner.dk; formand@ruhaar.dk; hillerod@domstol.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; lisb@aktivedyrevenner.dk; gat@ankl.dk; sekretariatet@dch-danmark.dk; fvst@fvst.dk; mirja@oasa-dk.dk; life@life.ku.dk; djf@agrsci.dk; bornholm@domstol.dk; kf@danskvizslaklub.dk; info@ftspaniels.dk; doso@doso.dk; kl@kl.dk; service@danskadvokater.dk

Cc: Cristina Angela Gulisano; Maj-Britt Haastrup; Mette Johansen

Emne: Høring over delbetænkning om farlige hunde

Hermed fremsendes delbetænkning om farlige hunde med **høringsfrist den 16. februar 2010 kl. 12.**

Med venlig hilsen

JUSTITS MINISTERIET

Mette Johansen

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 43

2009 NK. 5430. 0159

25-01-2010

Fuldmægtig

Tlf.: 7226 8542
Mail: mjo@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.dk> og indeholder ikke virus!

Justitsministeriet
Mette Johansen
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

Høringssvar om delbetænkning om farlige hunde

Justitsministeriet har den 20. januar 2010 sendt delbetænkningen om farlige hunde i høring. Forsikring og Pension har følgende kommentarer.

ad) Registrering af forsikringsselskab i Dansk Hunderegister

Forslaget indebærer en pligt for forsikringsselskaberne til at sende en meddelelse til Dansk Hunderegister ved ophør af en hundeansvarsforsikring (undtagen skift af forsikringsselskab). Forsikring & Pension finder, at forslaget indebærer en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, samt indebærer store udgifter for forsikringsselskaberne. Herudover er det svært at se, at den foreslåede forsikringsregistrering vil bidrage til at mindske skader af 'kamphunde' eller den generelle usikkerhed omkring særlige hunderacer.

Hundeansvarsdækninger kan tegnes som enkeltstående hundeansvarsforsikringer som tilvalgsdækning til familieforsikringen, eller hunden kan være medforsikret på landbrugsforsikringen. Uanset hvordan hundeansvarsforsikringen er tegnet, er den forsikringstager, som forsikringsselskabet kender, og den i Hunderegistret registrerede besidder, ikke nødvendigvis den samme person (de kan f.eks. være mand og kone). Dette vil give matchningsproblemer mellem selskabernes indberetninger og registrets oplysninger.

Forsikringsselskaberne registrerer generelt ikke oplysninger om selve hunden. Det indebærer, at selskaberne ikke får besked, hvis en hundeejer skifter hund (f.eks. hvis hunden dør, og der købes en ny hund samtidig). I disse tilfælde vil selskaberne derfor ikke kunne indberette oplysninger til Hunderegistret. Herudover opstår der problemer med de kunder, som har flere hunde. I disse tilfælde ved selskabet ikke hvilken hund, der er tale om, hvis blot den ene hundeansvarsdækning ophører.

En central registrering, som den foreslåede, vil derfor indebære en væsentlig ændring af selskabernes administration og kræve såvel udviklingsomkostninger som løbende udgifter, der med stor sandsynlighed vil medføre præmiestigninger for alle hundeejere. Det kan nævnes, at en hundeansvarsforsikring ofte koster under 500 kr.

12.02.2010

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Gitte Danelund
Konsulent, advokat
Dir. 41 91 90 44
gld@forsikringogpension.dk

Vores ref. GID/hes
Sagsnr. GES-2009-00270
DokID 265920
Deres ref. MJO41658

Erhvervsorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430. 0/59

Akt.nr.

Samtidig kan der være en formodning for, at en stor del af de hunde, der i dag formodes at volde problemer, og som i dag ikke er registreret i Dansk Hunderegister, heller ikke vil blive det via en forsikringsregistrering i et centralt register. I betænkningen er det nævnt, at en undersøgelse i Ishøj viste, at ca. 75 pct. af hundene ikke var opført i Dansk hunderegister. Det er derfor nærliggende at stille spørgsmålstegn ved, om effekten af et sådan register.

Forbud mod hold af visse hunderacer:

Forsikring & Pension finder mere generelt, at udfordringen omkring farlige hunde ikke udelukkende skyldes hundens race, men også ejerens adfærd. Ligeledes kan der opstå problemer med opdateringen af loven i takt med, f. eks at nye racer kommer på markedet.

Med venlig hilsen

Gitte Danelund

Forsikring & Pension

Vores ref. GID/hes
Sagsnr. GES-2009-00270
DokID 265920
Deres ref. MJO41658

Maj-Britt Haastrup**Fra:** Lene Kattrup [lenekattrup@hotmail.com]**Sendt:** 16. februar 2010 09:30**Til:** Mette Johansen**Cc:** Maj-Britt Haastrup**Emne:** Vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde sagsnr. 2009-5430-0159

16.2.2010

Vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde sagsnr. 2009-5430-0159

Vi synes overordnet set, delbetænkningen repræsenterer solidt arbejde, men har nogle bemærkninger. Vi finder at skadestuestatistikken for så vidt gælder racer og/eller typer af hunde må udgå helt af betragtninger pga. alt for stor usikkerhed, den er kun baseret på højst 6-8- % af skades-/overfaldshundene samt desuden på højst usikre oplysninger fra personer, der bedre kan kende en schæfer eller en rottweiler, men som næppe ved, hvordan de ca. 14 forskellige kamptypehunde ser ud, der jo endnu er forholdsvis ukendte for mange almindelige mennesker, hvad udseendet angår. Et meget stort antal hunde er slet ikke rubriceret. Her mener vi, at udvalget går lidt galt, når de ikke mere tydeligt anfører dette – havde alle hundenes identitet været kendt, er der stor sandsynlighed for at kamphunden ville have været overpræsenteret.

Vedr. Topdanmarks undersøgelse, som vi finder, er ret sikker, da den repræsenterer et stort antal hunde og en relativt sikker race/typeidentifikation, bemærker vi, at Amerikansk Bulldog lå på indeks 3,5 mens American Staffordshire Terrier (Amstaff) lå på indeks 4,7 i forhold til labrador på 1,0. Schæfer og rottweiler på henholdsvis 1,4 og 2,4 – dvs. værd at holde øje med for disse racer, men ikke endnu alarmerende og signifikant. Der findes en hjemmeside, der har sammenfattet pressens mange omtaler af tilfælde (www.kamphundeinfo.dk), her tyder meget på, at disse kamptypehunde er klart overrepræsenteret, hvad angår skader med alvorlig legemsbeskadigelse. (Som det bemærkes på hjemmesiden er det ikke fordi aviserne kun skriver om tilfælde, hvor kamphunde er involveret). Det er værd at bemærke, at også når den enkelte type kamphund ikke kun går efter at angribe mennesker, men mere små hunde, vil resultatet ofte alligevel i et ikke ubetydeligt antal tilfælde medføre personskader, fordi ejeren ikke sjældent vil prøve at redde sin huns og derfor selv vil blive bidt.

Vedr. et eventuel generel snortvang for alle hunde vil vi bemærke, at det næppe vi have nogen effekt, samt at det desuden vil være udtryk for en meget overfladisk og upræcis lovgivning, idet den almindelige fredelige familiehunde sket ikke har givet anledning til flere eller alvorligere skader. Samtidig forekommer et sådant indgreb meget voldsomt og meget frihedsbegrænsende for både ejer og hund. For mange er det dagens højdepunkt, for pensionister med hund måske det eneste, at gå hen på et lille grønt område i nærheden af bopælen og kunne tale med andre hundeejere mens hundene frit kan socialisere og "snakke" med hinanden. Med snor på er det ikke det samme. Det forslag, der er blevet fremført om, at kommunerne kunne udlægge en del "uden snor" luftesteder, synes vi er helt urealistisk, når man betænker i hvilken økonomisk og resursemæssigt presset situation, de befinder sig i for tiden og i de kommende år. Som Den Danske Dyrlægeforening har bemærket er et sådant forslag om en generel snortvang for alle hunde ligefrem på kant med § 2 i vores Dyreværnslov, idet det virker meget markant og begrænsende på mange familiers mulighed for at kunne søge for at deres hund får sit sociale behov opfyldt og sit behov for at være sammen med artsfæller på en naturlig måde samt at få sit motionsbehov dækket.

Summarisk mener vi:

Vi ønsker en præcis lovgivning på hundeområdet
 Justitsministeriet
 Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430-0159.

Vores statistiske oplysninger på området er ikke gode nok. Der findes en statistik baseret på skadestuerne, men denne må desværre dømmes helt uanvendelig, når det gælder en vurdering af, hvilke racer/typer, der er overrepræsenteret ved de alvorlige skader med legemsbeskadigelser. Typen af hund var kun meget sjældent oplyst, og var selv i disse tilfælde meget usikker. Desuden ved almindelige mennesker ofte ikke, hvordan kamphundene ser ud, da disse hunde først i de senere år er kommet til landet pga. import.

Kamphundene kan defineres som hunde, der i de rette hænder og behandlet på den rigtige måde ofte ikke volder problemer, men relativt let i visse situationer forvandles til et kampvåben, der på kort tid kan forvolde død eller alvorlig legemsbeskadigelse på andre hunde eller mennesker på grund af en meget stor muskelkraft og en tilbøjelighed til at udvikle en udtalt fastlåst, aggressiv adfærd.

Der findes ca. 14 forskellige typer eller racer, en del af dem er blandinger. Desuden nogle, der bør sættes på en observationsliste. Genetikken i disse dyr er ret stærk, de er fremavlet til at være nogenlunde tolerante overfor deres egen familie, men i forbindelse med visse hverdagssituationer overfalder de umotiveret andre fredelige sagesløse familiehunde, som de ønsker at dræbe. Mange mennesker vil i denne situation forsøge at redde deres hund ud af kæberne på overfaldshunden, hvorved de ikke sjældent selv bliver bidt alvorligt. Der har også været episoder, hvor en kamphund f.eks. har revet sig løs fra en krog eller er løbet ud af en have for direkte at angribe et menneske. Det er ikke så let for Folketinget at finde ud af, hvad der er det optimale lovgivningsmæssigt.

Nogle har foreslået, at man indfører et generelt påbud om, at alle landets hunde kun må luftes i kort snor overalt bortset fra hundeskove. Det vil næppe løse problemet, og desuden vil det være et voldsomt indgreb rettet mod de helt almindelige rare familiehunde samt deres ejere, der jo ikke kan gøre for problemet, og hvor vi ved, at deres hunde ikke har været årsag til flere eller alvorligere bidskader.

Justitsminister Brian Mikkelsen har også sagt, at et sådant forbud vil være synd for de fredelige hunde, der ikke volder problemer. Vi er enige. Vi skal tænke på det store flertal af helt almindelige og ansvarlige hundeejere (med høm høm poser i lommen) og deres hunde, for hvem dagens højdepunkt er, når de på et grønt område får snoren af og kan snuse til, lege med og hilse på de andre hundevenner. Det at hundene får snoren af jævnligt, så de kan bevæge sig frit gør dem til mere sociale og harmoniske hunde, der kan aflæse de andres kropssprog og selv begå sig, hvilket i høj grad forebygger aggressioner blandt hunde. Samtidig taler ejerne og naboer godt sammen, når hunden ikke har snor på, ellers passerer de ofte blot hinanden, fordi hunde med snor ofte bliver kunstige og fjendtlige overfor hinanden. (Det er klart, at hunde, der allerede har udviklet en aggressiv adfærd, til gengæld altid bør have snor på).

En god lovgivning bør være præcis. Folketinget bør gå efter restriktioner overfor de hunde, der har skabt problemerne. Vi ved ret præcist, hvilke typer af hunde, der er overrepræsenteret i skadesstatistikken fra forsikringsselskaberne, der pga. den lovpligtige ansvarsforsikring har relativt sikre oplysninger om race/type i forhold til skader. Bl.a. Topdanmarks statistik kunne udpege de hunde, der var tydeligt overrepræsenteret ved personskader/bidskader i forhold til deres antal i Danmark.

Man kan forestille sig to muligheder.

Den ene er at gøre det dyrt og besværligt at holde disse typer af hunde. Krav om speciel tilladelse og registrering med pligt til årlig fornyelse mod aflæggelse af dressurprøve hos en hundesagkyndig med vurdering af hundens styrbarhed (mod fuld brugerbetaling), samt pligt til neutralisering af hunden, som kun må ejes og luftes i snor af personer over 25 år. Med overgangsregler for de nuværende hunde naturligvis.

Den anden mulighed er et forbud mod disse hundetyper, igen med en overgangsordning for nuværende hunde mod registrering mv. som beskrevet ovenfor.

Det er blevet sagt, at det er umuligt at udpege eller finde disse hunde, fordi der er så mange

blandinger samt fordi de udenlandske registreringspapirer og stamtavler tit er totalt upålidelige. **Dette kan man komme om ved at operere med et kamphunde-typebegreb dvs. ikke kun racer og ved at nedsætte et effektivt og hurtigtarbejdende udvalg, der alene ud fra vellignende foto af hunden samt beskrivelse af hundens adfærd kan bistå politiet.** Udvalget skal have ret til at afgøre, når der er tvivl, hvorvidt den aktuelle hund skal rubriceres indenfor kategorien af kamphunde, så den er omfattet af reglerne. Dette udvalg skal kunne udtale sig også forud og mod betaling ved påtænkt import/nyanskaffelse af hunde.

Udvalget skal inden for få dage/uger kunne udtale sig om hundens type. Der skal være en offentlig liste med gode foto samt en beskrivelse af de hunde, der er omfattet af de nye regler. Listen skal revideres cirka hvert femte år. Vi bør desuden overvåge udviklingen og forbedre den statistik, vi har på området især vha. forsikringsselskaberne.

Med venlig hilsen

Mirja Holm Thomsen, Cand.jur. og formand for Dyreværnsorganisationen OASA
Organisation Against the Suffering of Animals
Faksegade 10, 2100 København Ø
info@oasa-dk.dk www.oasa-dk.dk

og

Lene Katstrup, dyrlæge
Parkhøjvej 60, Ganløse
3660 Stenløse
Tlf. 48 21 98 98 / 21 46 83 80
Mail: lenekatstrup@hotmail.com

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Dyrevelfærdskontoret

2010-00063/07.04.04
15. februar 2010
HB/dc

Vedrørende sags nr.:2009-5430-0159 – Høring over delbetænkning om farlige hunde

Justitsministeriets Civil- og Politiafdeling, Dyrevelfærdskontoret, har i skrivelse af 20. januar 2010 anmodet om Politiforbundets eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

I den anledning kan det bemærkes, at Politiforbundet ikke har nogle bemærkninger.

På forbundets vegne – og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatsleder

RIGSADVOKATEN

Jmt. modt.

28 JAN. 2010

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 28. januar 2010

JOURNAL NR.

RA-2010-850-0035

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: PLN

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved e-mail af 20. januar 2010 (sagsnr. 2009-5430-0159) har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til delbetænkning om farlige hunde afgivet af Justitsministeriets Udvalg om hunde.

I den anledning skal jeg meddele, at rigsadvokaturen, som har været repræsenteret i udvalget, ikke har bemærkninger til delbetænkningen.

På rigsadvokatens vegne

Jens Røn

Københavns Byret

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2010.8

Dato 11. februar 2010

Ved e-mail af 20. januar 2010 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til delbetænkning om farlige hunde.

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at forslaget ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J. nr. 2009-5430-0159.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Byrevelfærdskontoret

Akt.nr. 54.

2009 NR. 5430.0159

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-7-10
Den 29/01-2010

Justitsministeriet har i brev af 20. januar 2010 (Sagsnummer 2009-5430-0159) anmodet om eventuelle bemærkninger til en delbetænkning om farlige hunde.

I den anledning skal jeg meddele, at delbetænkningen ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes alene elektronisk og til mjo@jkm.dk og med kopi til mbh@jm.dk

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriet 09 5430-0159
Dokument 48

Østre Landsret
Præsidenten

Den **29 JAN. 2010**
J.nr. 40A-ØL-7-10
Init: mbm

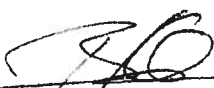
Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

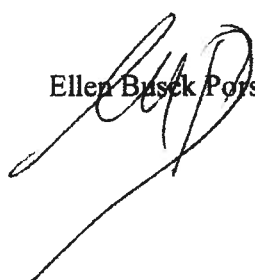
Justitsministeriet har ved brev 20. januar 2010 (sagsnr. 2009-5430-0159) anmodet om eventuelle bemærkninger til delbetænkning om farlige hunde.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Dette svar sendes efter anmodning kun elektronisk til mjo@jm.dk med kopi til mbh@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Østre Landsret
Sagsekretariatet
Akt.nr. 45.
2009 NR. 5430 - 0159

Justitsministeriet

15-02-2010

Høring over delbetænkning om farlige hunde. Dok.: MJO41659

Dansk Mollosser klubs bemærkninger til delbetænkningen.

Dansk Mollosser klub tager skarpt afstand fra et forbud af nogle racer.

At pålægge et forbud mod visse racer vil ikke føre til noget.

Hvem skal håndhæve det, og hvor skal ressourcerne og økonomien komme fra?

Vi mener, at det kun vil ramme de seriøse avlere og opdrættere, og blandinger af disse vil stadig slippe fri.

De oplyste tal i delbetænkningen fra hunderegistret, er alle de hunde der er registreret i mange år, hvoraf mange af disse hunde er for længst døde. Derfor kan man ikke bruge tallene fra hunderegistret til en statistik. Man kan regne gennemsnittet ud, men her vil man stadig ikke kunne komme frem til et brugbart tal.

I Dansk Mollosser er racerne meget små. Vi kan oplyse at f.eks. har vi i Dansk Mollosser klub mentalbeskrevet 4 Fila Brasileiro, og det vil kun være disse fire der er godkendt til avl på mentalbeskrivelsen. Dogo Argentinoen er også en meget lille race, som resten af klubbens racer også er. Flere af de 9 racer vi har i klubben kan tælles på en hånd, og mange af dem har der ikke været avlet på siden 2003, hvor vi fik vores avlsrestriktioner, som vi er meget glade for.

Desværre ser vi ofte hunde uden snor på som ejeren slet ikke har under kontrol, og derfor mener Mollosser klubben, at det bør påhvile **enhver hundeejer** at holde sin hund i snor, og det bør påhvile enhver hundeejer at have sin hund i en forsvarlig indhegning. Det skal ikke være et pålæg efter et uheld, men skal være en selvfølge for alle hundeejere, at ovenstående overholdes.

Bødestrafen for overtrædelse af den gældende lov skal hæves markant.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen i Dansk Mollosser klub

**Dansk
Mollosser klub** Specialklub under Dansk Kennel Klub.

Formand: Marianne Drud Nielsen. Birkerød Kongevej 189. 3460 Birkerød

Cane Corso
Dogo Canario
Dogo Argentino
Fila Brasileiro
Mallorca mastiff/Ca De Bou
Mastin Espanol
Mastin De Los Pirineos
Mastino Napoletano
Tibetansk Mastif

Vedr. Udvalget om hundes delbetænkning

Justitsministeriet har den 20. januar 2010 sendt betænkning om farlige hunde - delbetænkning afgivet af Justitsministeriets Udvalgt om hunde – i høring (Dok.: MJO41647).

Dansk Terrier Klub (DTK), en af Dansk Kennel Klubs specialklubber, har udarbejdet efterfølgende kommentarer til delbetænkningen, som ligeledes anvendes i forbindelse med, at Dansk Terrier Klubs deputation har fået foretræde for Retsudvalget den 11. februar 2010.

Dansk Terrier Klub finder, der er et uacceptabelt problem med "farlige" hunde i Danmark og værdsætter, at der er politisk motivation for at opprioritere indsatserne på området.

Vi understreger, at en effektiv og langtidsholdbar løsning kræver, at lovgivning og indsatser baseres på fakta, viden og erfaringer, herunder erfaringer fra tidligere lovgivningsmæssige tiltag i Danmark og udlandet.

Derfor støtter Dansk Terrier Klub lovgivning og tiltag, som rammer alle hundeejere med hunde, der udviser farlig adfærd - uanset hundenes race eller blanding.

DTK afviser race-, gruppe- og type-specifikke restriktioner og forbud

Dansk Terrier Klub er modstander af lovgivning, der indeholder race-, gruppe-, og type-specifikke forbud eller restriktioner, da der hverken er statistisk, videnskabeligt eller erfaringsmæssigt grundlag, som berettiger en lovgivning, der selektivt rammer en udvalgt del af Danmarks hundeejere på basis af deres hundes racetilhørsforhold.

I den forbindelse finder vi det problematisk, at delbetænkningen foreslår særregler for visse hunderacer på trods af, at et flertal i udvalget mener, at der ikke er sikkert grundlag for at udpege bestemte hunderacer som farligere end andre.

Erfaringer med racespecifik lovgivning viser, at det ikke nedbringer antallet af hundebid, idet det generelt ikke rammer de uansvarlige hundeejere med dårligt fungerende hunde. I stedet rammes de ansvarlige race-liebhavere med store personlige konsekvenser til følge.

Vi finder det derudover retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt, når delbetænkningen indeholder overvejelser om omvendt bevisbyrde. I den forbindelse skal det understreges, at der ikke findes anvendelig DNA test til fastlæggelse af en hunds racetilhørsforhold.

DTK anbefaler generelle skærper af reglerne for hold af hunde

Dansk Terrier Klub bifalder generelle skærper af reglerne for hold af hunde, men foreslår yderligere tiltag i det efterfølgende.

Yderligere information

I det efterfølgende gennemgås Dansk Terrier Klubs kommentarer til delbetænkningen samt enkelte øvrige elementer, der har været debatteret fra politisk side i forbindelse med afgivelse af delbetænkningen.

Yderligere information findes på www.bull-image-gruppen.dk og kan rekvireres hos:

**Dansk Terrier Klub
Formand**

Vibeke Sørensen

☎ 7020 3460

✉ vibeke@nordfox.dk

Bull Image Gruppen

DTKs arbejdsgruppe for bull racer

Marianne Duchwaider

☎ 5687 9770

✉ betterbrand@hotmail.com

Race-, gruppe- eller type-specifikke restriktioner

Et flertal af udvalgets medlemmer kan ikke anbefale, at der gennemføres et forbud mod visse hunderacer. De peger på, at der ikke er noget sikkert statistisk grundlag for at udpege bestemte hunderacer som mere farlige end andre, og at der ikke er nogen sikkerhed for, at et raceforbud mærkbart vil mindske problemet med farlige hunde.

De finder, at et forbud vil ramme for bredt, idet det vil være vanskeligt for borgerne at tilbagevise politiets påstand om, at man er indehaver af en forbudt hund, ligesom forbuddet også vil ramme velfungerende hunde af de nævnte racer. Samtidig vil forbuddet ramme for snævert og ikke løse problemet med farlige hunde, idet der også findes farlige hunde inden for andre racer.

Dansk Terrier Klub er enig i dette, og vi tilføjer, at der heller ikke er videnskabeligt belæg for at definere nogle hunderacer, -grupper eller -typer som farlige.

Samtidigt understreger vi, at når der ikke er belæg for at indføre forbud af hunderacer, så er der heller ikke belæg for at indføre restriktioner for bestemte racer, gruppe eller typer.

Endeligt påpeger vi det urimelige i, at lovlydige og ansvarlige hundeejere med velfungerende hunde rammes af race-, gruppe- eller typespecifikke restriktioner, når der ikke findes grundlag for at antage, at dette vil mindske problemet med farlige hunde.

Aggression og race**Aggression er ikke racebestemt**

Der findes ikke et "aggressions gen" hos nogle racer. Der kan til gengæld være store forskelle på de enkelte blodlinjer inden for alle racer eller blandinger.

Det enkelte hundeeindivid kan via dårligt opdræt, opfostring, prægning, opdragelse og håndtering blive en "farlig" hund. Der er altså ikke tale om "farlige" racer, men om uansvarlige ejere og opdrættere.

Genetisk identifikation af aggression

En aggressiv hund kan ikke genetisk entydigt skelnes fra en ikke-aggressiv hund: Adfærdsegenskaber er genetisk set kvantitative, hvilket indebærer, at mange gener tilsammen med miljøfaktorer afgør, hvordan egenskaben manifesteres hos det enkelte individ.

Det betyder, at det ikke er muligt tydeligt at skelne mellem aggressive og ikke-aggressive hunde; hunden er mere eller mindre aggressiv i forskellige situationer.

Ingen sammenhæng med fysisk udseende og karakter

Et type-forbud har været et af de elementer, som har indgået i den politiske debat. At forestille sig en genetisk sammenhæng imellem hundens fysiske træk og dens karakter - at f.eks. hår, form på kranie og halslængde skulle være indikatorer for farlighed - giver ingen mening.

Ydermere ville brug af fysiske målekriterier betyde, at en hundeejer, der havde købt en hvalp efter to "lovlige" forældredyr, kunne opleve, at hvalpen, når den var fuldt udviklet, viste sig at være en "ulovlig" hund.

DNA test

Den Danske Dyrlægeforening har afvist, at der findes anvendelige DNA test til identificering af hundes racetilhørs-forhold.

Det betyder reelt, at kun stambogsførte hunde kan forbydes eller pålægges restriktioner, mens det reelt set er umuligt at forbyde blandinger, hvor disse racer indgår.

Benyttes omvendt bevisbyrde som nævnt i udvalget om hundes delbetænkning, vil en hundeejer således være ude af stand til at bevise, at dennes hund ikke er en "ulovlig" race eller blanding heraf. Det er retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt.

Statistisk grundlag

Ifølge delbetænkningen findes der ikke sikkert statistisk grundlag for at udpege bestemte hunderacer, -grupper eller typer som mere farlige end andre – og der er ikke nogen sikkerhed for, at et raceforbud mærkbart vil mindske problemet med farlige hunde.

Det samme er således gældende for race-, gruppe- eller typespecifikke restriktioner.

Dansk Terrier klub påpeger, at der ikke er sammenhæng med bid-statistikker fra udlandet og de racer, der er nævnes i udvalget om hundes delbetænkning.

Antal hundebid der kræver behandling

5-6.000 gange om året modtager et menneske behandling i forbindelse med et hundebid. Dette tal har været stabilt i en længere årrække.

Det er væsentligt flere end det antal sager, som medierne vælger at omtale. Problemets omfang er således større end mediernes dækning antyder. Til gengæld er antallet af bid ikke stigende, hvilket mediedækningen kunne indikere.

Det skal bemærkes, at størsteparten af de bid-episoder, der har været omtalt i medierne, drejer sig om hundebid på andre dyr.

Mediernes dækning

Mediernes dækning af bid-episoder er ikke validt grundlag til vurdering af, hvilke hunde der bider "mest". Det seneste års debat har vist, at mediernes brug af billeder og benævnelse af race alt for ofte har været ukorrekt.

Der findes ikke en officiel dansk definition af "kamphunde" eller "muskelhunde". Det er betegnelser, der benyttes i flæng for hunde, som har bidt – altså sættes der - i den offentlige debat - lighedstegn mellem en hund, der har bidt og en "kamp-/muskelhund".

Dansk hunderegister

Hundeejeren kan selv angive race i Dansk Hunderegister, hvorfor registret ikke er et reelt udtryk for, hvor mange hunde, der findes af hver enkelt race.

F.eks. blev der i 2009 registreret 82 American Staffordshire Terriers i Dansk Kennel Klub. Det skal bemærkes, at en ægte American Staffordshire Terrier udelukkende kan identificeres på sin Dansk Kennel Klub anerkendte stambog. Har den ikke en sådan, så er det ikke en American Staffordshire Terrier.

I Dansk Hunderegister blev der registreret 1.115 American Staffordshire Terriers i 2009. D.v.s. at det kun var 7,4 % af registreringer, der rent faktisk var hunde af denne race (se tal og grafik i sidste afsnit: Registrering af race).

Erfaring med racespecifik lovgivning

Erfaringer fra lande, der i en lang årrække haft lovgivning med racespecifikke restriktioner - bl.a. Danmark, Holland og Tyskland – viser, at problemet med farlige hunde ikke kan løses effektivt ved race- eller gruppespecifik lovgivning.

Det er derfor nødvendigt, at lovgivning og indsatser rammer *alle* uansvarlige ejere og deres farlige hunde (uanset race eller blanding), for at antallet af bid og alvoren heraf skal minimeres.

Danmark

I 1991 blev der i Danmark indført forbud bl.a. mod pitbull terrier. På daværende tidspunkt fandtes kun få eksemplarer i Danmark. I dag kan man træffe pitbull lignende hunde i de fleste større byer.

Holland

I 2008 valgte den Hollandske stat at fjerne forbuddet mod pitbull terriers, der blev indført i 1993. Begrundelse er bl.a., at der i de 15 år, loven har været gældende, ikke har været en nedgang i bid-episoder. Så loven har ikke haft effekt.

Tyskland.

Schleswig-Holstein (Nordtyskland) fjernede i oktober 2010 racespecifikke restriktioner i deres lovgivning med den begrundelse, "racelisten" ikke har haft den ønskede virkning.

Generel skærpelse af reglerne for hold af hunde

Dansk Terrier Klub opfordrer til, at der ved udarbejdelse af lovgivningen tages højde for, at problemer med farlige hunde oftest drejer sig om blandingshunde, der er opdrættet/ejet af mennesker uden kontakt til den etablerede hundeverden.

Mange af disse opdrættere har ikke de nødvendige kompetencer til at sikre forsvarligt opdræt og opfostring af hunde samt rådgivning og kritisk selektiv udvælgelse af ejerne. Når det drejer sig om hundehandlere, er der ingen fokus på hvalpens velfærd.

Problemet med farlige hunde er derudover i høj grad også et socialt problem. Lige som mange dårligt fungerende hunde lever under dyrevelfærds-mæssige kritisable forhold.

Dansk Terrier Klub bifalder de generelle skærper af reglerne for hold af hunde og beder om, at følgende medtages i betragtningerne.

Et alvorligt bid er et alvorligt bid

I debatten har flere nævnt, at bid fra en såkaldt "kamp- eller muskelhund" skal straffes særligt hårdt. Det må selvfølgelig være skadens omfang, omstændigheder ved episoden og ejerens/besidderens adfærd, der afgør den retslige sanktion – ikke hundens race.

Opdræt af hunde uden stamtavle

Dansk Kennel Klub og underliggende specialklubber har krav, regler og anbefalinger til opdræt. Det kan f.eks. være krav om sundhedstest, bestået mentalbeskrivelse, etiske regler, racespecifik avls strategi m.m.

Dertil kommer en høj grad af intern selvjustits inden for de enkelte racer - og stort fokus på selektiv udvælgelse af hvalpekøbere.

Dansk Terrier Klub opfordrer til, at lovgivning og indsatser sikrer et tilsvarende niveau for opdræt af hunde uden for Dansk Kennel Klub regi.

Politiets hjemmel til kontrol af mærkning

Det skal være muligt for politiet at kontrollere, om hunde er mærkede i henhold til lovgivningen, f.eks. ved scanning af ID-chip.

Der er områder, hvor der er grund til at antage, at der er mange uregistrerede og uforsikrede hunde. Derfor er det nødvendigt, at politiet har mulighed for løbende kontrol.

Politiets hjemmel til at gribe ind over for træning af hunde til kamp

Det skal være muligt for politiet hurtigt at gribe ind over for hundeejere, som træner deres hunde til kamp.

Hvilke træningsmetoder dette måtte omfatte, skal defineres nærmere af Politi og hundesagkyndige. Det kan f.eks. være hunde, der permanent bærer vægte, hænges op i træer, udsætte for voldelige træningsmetoder og -afstraffelse, irriteres til aggression etc.

I den forbindelse opfordrer vi til, at der i lovgivningen benyttes definitionen fra den svenske stats undersøgelse vedr. hunde, som fastslår, at:

- En kamphund er en hund - uanset race - der er trænet eller bliver trænet med det formål, at den skal have succes i kamp mod andre hunde.
- Kamphunderacer er racer, som rent historisk har været brugt til kamp.

Båndpligt i byzone

Hunde skal føres i snor i byzone - alle steder, hvor det ikke er specifikt angivet, at hunde må løbe frit.

Salgsannoncer i trykte og elektroniske medier

Mediet – trykt som elektronisk – skal være ansvarlige for, at de hunde, der sættes til salg via mediet, er registreret i Dansk Hunderegister samt at hundene – hvis der er tale om import – er importerede i henhold til dansk lovgivning.

F.eks. bør det være et krav – eventuelt også i selve annoncen - at opgive hundens identifikationsnr. (chip), land hvor den er født, organisation hvor den er stambogsført.

Hvis hunden ikke har en stambog - så skal det angives i annoncen, at der er tale om en blandingshund.

Registrering af race

Alle hunde uden anerkendt stamtavle, skal i Dansk Hunderegister registreres som blandingshunde.

Registrering af blandingshunde vil gøre det mindre attraktivt at købe illegalt importerede hunde og/eller dårligt opdrættede og opfostrede hunde.

I den forbindelse vil det være nødvendigt at fastlægge, hvilke organisationer der accepteres som stambogsførende, idet de skal kunne sikre stamtavlens validitet.

Forkert registrering af hunderace

Mange af de hunde, der i mediernes betegnes som "kamp-/muskelhunde" er blandingshunde, illegale import og/eller hunde, der ikke er registreret i - eller bevidst er registreret som en anden og lovlig race i Dansk Hunderegister.

Det drejer sig i høj grad om dårligt opdrættede og dårligt opfostrede hunde, hvor sælger ikke prioriterer kritisk udvælgelse af nye ejere og rådgivning af disse samt ejere med utilstrækkelig kompetence.

Et tydeligt eksempel på fejlagtig registrering af race i Dansk Hunderegister er American Staffordshire Terrier.

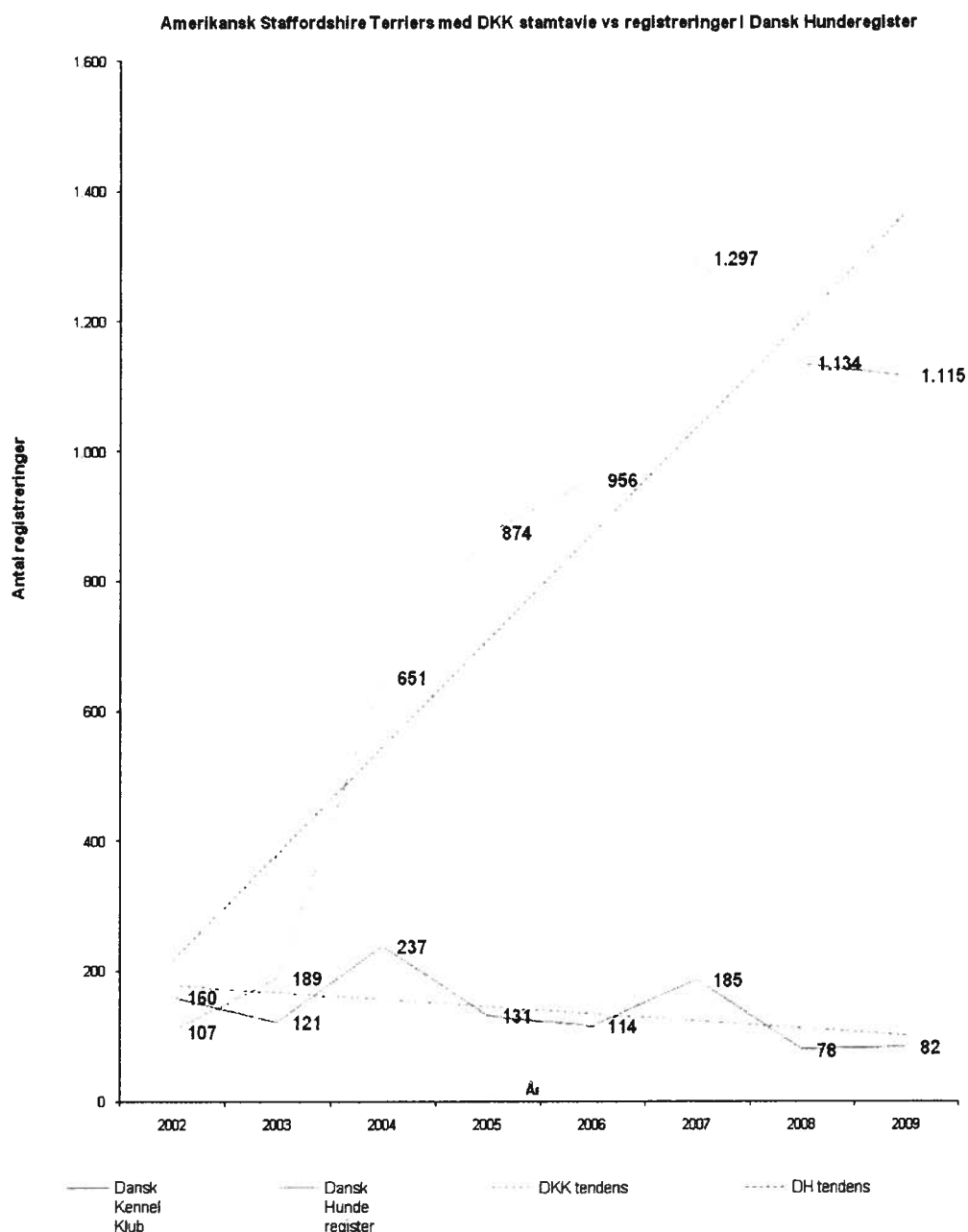
En raceren American Staffordshire Terrier kan udelukkende identificeres via sin Dansk Kennel Klub anerkendte stamtavle.

Herunder vises forskellen på antal registrerede American Staffordshire Terriers i Dansk Kennel Klub og i Dansk Hunderegister.

Registrerede hunde	American Staffordshire Terrier		
	Dansk Kennel Klub	Dansk Hunderegister	DKKs % andel
2002	160	107	149,5%
2003	121	189	64,0%
2004	237	651	36,4%
2005	131	874	15,0%
2006	114	956	11,9%
2007	185	1.297	14,3%
2008	78	1.134	6,9%
2009	82	1.115	7,4%
Total	1.108	6.323	17,5%

Det vil sige, at de seneste år er mindre end 10 % af de American Staffordshire Terriers, der registreres i Dansk Hunderegister, ægte American Staffordshire Terriers.

Det må forventes, at den øvrige andel – ved indførsel af racespecifikke restriktioner – fremover registreres som en race, der ikke er underlagt restriktioner.

Vedr.: Høring over Betænkning om farlige hunde

Som racerepræsentant for Amerikansk Staffordshire Terrier i Dansk Terrier Klub, en special klub under Dansk Kennel Klub, skal jeg hermed på racens vegne afgive vores racespecifikke kommentarer til delbetænkningen.

Med hensyn til generelle kommentarer til delbetænkningen henviser jeg til materiale indsendt af Dansk Terrier Klub, såvel kommentarer til delbetænkningen og diverse bilag til Retsudvalget.

Vi seriøse ejere og opdrættere af Amerikansk Staffordshire Terrier er selvsagt glade for - og tilfredse med, at både regering og opposition har sat fokus på problemerne med asociale og aggressive hunde i dagens Danmark. Der skal ikke være tvivl om, at racegruppen fuldt ud støtter Dansk Terrier Klubs holdning om, at der skal findes en effektiv løsning på problemet med farlige hunde. Ligesom vi også må tage afstand fra tiltag, som erfaringer fra lande med langvarig racespecifik lovgivning tydeligt viser, ikke løser problemerne, men til gengæld rammer ansvarlige hundeejere med velfungerende hunde.

Jeg skal på racens vegne tilslutte mig udvalgets medlemmer Pernille Hansen, Jens Kruse Mikkelsen, Ingeborg Mølbak og Jens Svenningsen - i deres holdning om, at vi ikke kan støtte et forslag om særregler for bestemte hunderacer. Et sådant forslag rammer forkert og for bredt. De problemer, der er i Danmark med hunde i dag, er ikke et raceproblem, men et ejerproblem. Vi mener en lovændring bør tage højde for artskorrekt opdragelse og etisk hundehold kombineret med højere straffe ved overtrædelse af loven og ikke mindst en resolut og konsekvent forvaltning af loven fra politiets side.

Det er med stor sorg og betænkelighed, at vi ved gennemgang af delbetænkningen udfærdiget af det - af justitsministeren - nedsatte hundeutvalg - er stødt på flere faktuelle fejl og urigtige antagelser.

Dette specielt efter, at justitsministeren i et møde i justitsministeriet den 12/08 2009 anmodede formanden for Udvalget om hunde, landsdommer Jens Kruse Mikkelsen, om, at udvalget i sin delbetænkning om farlige hunde opstillede en eller flere modeller for et forbud mod de såkaldte kamp- og muskelhunde.

I det efterfølgende gennemgås racespecifikke kommentarer til delbetænkningen. Jeg står naturligvis til rådighed med uddybende materiale, hvis det skulle ønskes.

Dette materiale er også tilsendt Retsudvalget.

Med venlig hilsen

Robert Raeder

Dansk Terrier Klubs racerepræsentant for Amerikansk Staffordshire Terrier

☎ 3025 3750 & ✉ ast.racerep@yahoo.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 56.

2009 NR. 5430-0159.

Hvad er en kamp-/muskelhund?

For det første må vi gøre opmærksom på, at der ikke findes en entydig officiel dansk definition af "kamphunde" eller "muskelhunde". Det er betegnelser, der benyttes i flæng for hunde, som har bidt – altså sættes der lighedstegn mellem en hund, der har bidt og en "kamp-/muskelhund".

I den forbindelse vil vi opfordre til, at der fremover benyttes definitionen fra den svenske stats undersøgelse vedr. hunde, der fastslår, at:

- En kamphund er en hund - uanset race - der er trænet eller bliver trænet med det formål, at den skal have succes i kamp mod andre hunde.
- Kamphunderacer er racer, som rent historisk har været brugt til kamp.

Betegnelsen muskelhund bliver tillagt hunde af mastiff og mollosser typerne uden dog at være en fagmæssigt korrekt betegnelse.

Hvad er en Amerikansk Staffordshire Terrier

En Amerikansk Staffordshire Terrier er kun raceren, hvis den har en FCI/DKK anerkendt stamtavle. Det er der kun en meget lille del af de hunde, som registreres som racen i Dansk Hunderegister, der har.

Racen blev anerkendt i USA i 1936. På det tidspunkt var hundekamp forbudt, hvorfor racen ikke blev skabt med henblik på en funktion som kamphund. Racen blev brugt som gårdhund, til hyrning af kvæg, træk- og vagthund.

Amerikansk Staffordshire Terrier anvendes i de fleste lande som service- og arbejdshunde på lige fod med f.eks. Schäferen. I Danmark bl.a. som redningshund, service- og terapi-hund, til spor og almen hundesport.

Racefaglige kommentarer til delbetænkningen

6.2.3.9. Oprindelige kamphunde

Som racerepræsentant for den Amerikanske Staffordshire Terrier, den såkaldte 'Amstaff', skal jeg henvise til, at Amerikansk Staffordshire Terrier ikke er og aldrig har været avlet med kamp for øje.

Racen er opstået i 1936 som selvstændig race ud fra Staffordshire Bull Terrieren, som blev anerkendt i 1935. Dette er mange hundegenerationer efter indførsel af forbud mod hundekampe i USA og Europa. Disse to hunde har således samme oprindelse - blot er Amerikansk Staffordshire Terrier en større udgave.

Amerikansk Staffordshire Terriers størrelse hænger sammen med det faktum, at racen blev brugt som gårdhund til hyrning af kvæg, træk- og vagthund.

***Amerikansk Staffordshire Terrier er således ikke skabt med kamp for øje,
men udelukkende som arbejds- og familie hunde.***

6.1.1. Arvelige egenskaber

I delbetænkningen står: Det er mennesket, der igennem avlsarbejdet i høj grad bestemmer, hvordan hunde fungerer. Hundenes gener kan vanskeligt forandres, men mennesket kan forstærke eller formindske forskellige adfærdsmønstre gennem selektiv avl.

Amerikansk Staffordshire Terrier er avlet på omgængelighed med andre dyr og i særdeleshed mennesker, fordi den blev brugt til hyrdning og bevogtning.

Det understreges, at opdrættere af Amerikansk Staffordshire Terriers har særligt fokus på racens mentalitet, idet vi frivilligt har underlagt os, at racen skal have en godkendt mentalbeskrivelse for at opnå avlsgodkendelse i Danmark.

Racen har i Danmark en beståelsesprocent på 98 %. Tilsvarende mentalbeskriver Holland og Sverige også Amerikansk Staffordshire Terrier før avlsgodkendelse - ligeledes med beståelsesprocenter over 90 %.

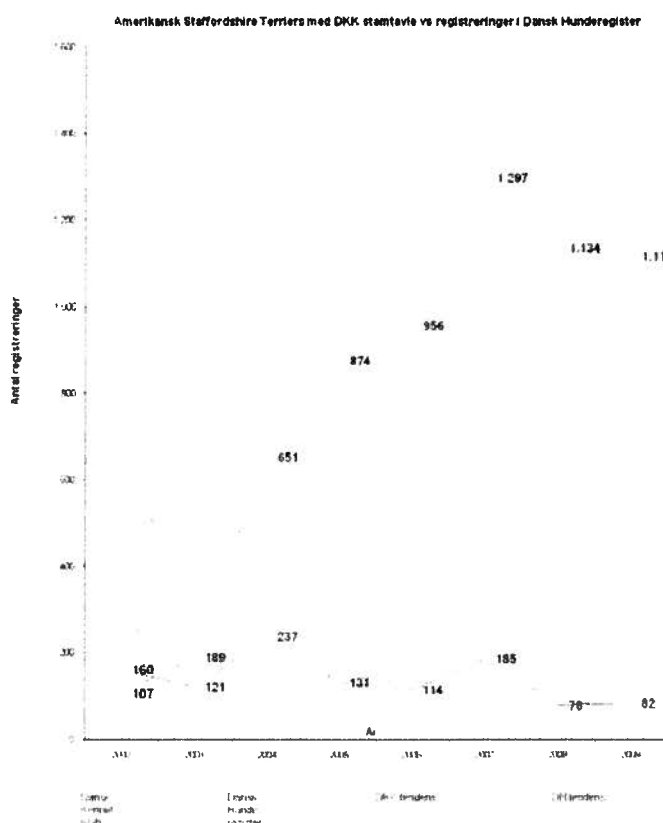
Dansk Terrier Klubs Amerikansk Staffordshire Terrier gruppe kan således dokumentere, at vi har mentalt stabile og sunde hunde.

Jeg skal i øvrigt henvise til, at hundeudvalget har konkluderet følgende i punkt 2.1.: Udvalget bemærker, at man ikke har noget sikkert statistisk eller erfaringsmæssigt grundlag for, hvilke racer der bør omfattes af et eventuelt forbud.

5.2.1.5 Personskader - Hundetyper eller racer | tabel 6

Tabellen opgiver antallet af registrerede hunde fordelt på racer i Dansk Hunderegister, hvorfor antallet af Amerikansk Staffordshire Terrier er angivet til 6.769 registrerede hunde. Men faktum er, at den Amerikanske Staffordshire Terrier er en sjælden race i Danmark.

Tallene fra Dansk Hunderegister er ikke racemæssigt korrekte. En Amerikansk Staffordshire Terrier er kun ægte, hvis der foreligger en FCI/DKK anerkendt stamtavle. I Danmark er der pt. registreret 1.581 Amerikanske Staffordshire Terriers i Dansk Kennel Klub. Sammenlignes registreringstallene for racen i Dansk Hunderegister og Dansk Kennel Klub over en årrække, giver det følgende billede:

D.v.s. at i 2009 udgjorde racerene Amerikanske Staffordshire Terriers kun ca. 7 % - hvilket svarer til 82 individer - af de hunde, der i Dansk hunderegister blev registreret som denne race.

Over 90 % af hundene (1.033 individer) var således blandingshunde eller hunde af anden race bevidst indregistreret som Amerikansk Staffordshire Terriers. Disse ca. 90 % kan fremover – såfremt der indføres racespecifikke restriktioner for Amerikansk Staffordshire Terriers - blot registreres som en race uden restriktioner.

Dertil kommer de hunde i gadebilledet, der omtales som "Amstaffs", men som slet ikke er registreret i Dansk Hunderegister.

Jeg opfordrer derfor til følgende ændring i bekendtgørelsens § 8.

Fra ordlyden besidderen skal ved anmeldelse af en hund til registrering...

Til kun dyrlæger og organisationer anerkendt af Dansk Hunderegister må registrere hunde og kun racerene hunde må registreres som race. Race skal dokumenteres ved en DKK/FCI anerkendt stamtavle. Alle andre hunde uden stamtavle skal registreres som blandingshunde.

4.2 Fremmed ret - Norge

Jeg henviser til hundeloven i Norge, der omfatter forbud mod Amerikansk Staffordshire Terrier.

Det Kongelige Justits og Politidepartement i Norge oplyser følgende:

Vi må først understrege, at vi i Norge ikke har et godt erfaringsgrundlag for at besvare spørgsmål. Der har ikke været lavet nogen offentlige undersøgelser eller statistik knyttet til efterlevelse og håndhævelse af forbuddet. Vores besvarelser må derfor delvis baseres på antagelser. Dette betyder ikke nødvendigvis, at forbuddet efterleves, da der må antages, at der er et mørke tal af farlige hunde i Norge.

D.v.s. at der ikke var statistisk grundlag for at indføre racespecifikke restriktioner i Norge – og det kan ikke bekræftes, at lovgivningen har haft effekt.

4.5 Fremmed ret - Tyskland

I delbetænkningen står: Efter et overfald i Hamborg i 2000, hvor to Amerikanske Staffordshire Terrier bed et barn ihjel, startede en debat om den gældende tyske hundelovgivning.

Dette er ikke korrekt. Sagen, der her omtales, er det tragiske tilfælde med den seks årige Volkan, der blev bidt ihjel på en legeplads på Budde skolen i Hamborg.

Dr. Dorrit Petersen-Feddersen adfærdsspecialist for hunde og lektor ved Universitetet i Kiel blev i retssagen mod ejeren af hundene, Ibrahim K., bedt om at fremlægge sin bedømmelse af sagen. Hun udtaler følgende om de to involverede hunde: Hundene Zeus og Gipsy er hunde af blandings-typen. Tæven Gipsy var en Staffordshire blanding og Zeus en pitbull Staffordshire blanding. Hundene var atypiske i deres opførsel, angreb og bidmønster tyder på kamptræning og deres opførsel falder helt uden for normal opførsel for nogen racer.

Disse hunde var altså blandingshunde og ikke Amerikanske Staffordshire Terriers.

Det var ikke Amerikanske Staffordshire Terriers, der var involveret i nævnte overfald.

4.6. Fremmed ret - Nederlandene

På baggrund af flere overfald i starten af 1990'erne, hvor børn blev bidt ihjel af pitbull terriers indførtes regler for aggressive dyr. Formålet med disse regler var at reducere antallet af pitbull terriers. I sommeren 2008 blev reglerne revideret, da disse ikke i praksis havde haft den ønskede effekt. Reglen blev ophævet pr. 1. januar 2009, da ordningen ikke havde ført til færre bidskader.

Det fremhæves, at Holland efter 15 år med racespecifik lovgivning har erkendt, at lovgivningen ikke har haft den ønskede virkning.

Maj-Britt Haastrup

Fra: Bettina Frederiksen [bettina@wenk-staff.dk]
Sendt: 26. januar 2010 14:22
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Kommentarer til Delbetænkningen om farlige hunde
Vedhæftede filer: Kommentarer til Delbetænkning om farlige hunde.doc

Hvidovre d. 26. januar 2010

Kommentarer til Delbetænkning om farlige hunde, udgivet af Justitsministeriet

Som racerepræsentanter for Staffordshire Bull Terrier, finder vi det nødvendigt at komme med vores betragtninger og kommentarer til Delbetænkningen om farlige hunde.

Som udgangspunkt, er vi meget betænkelige ved en evt. indførsel af et bredt raceforbud, da det lægger op til problemstillinger i fremtiden, som ikke er taget højde for, i forbindelse med udarbejdelse af Delbetænkningen. Bekymringen ligger bl.a. i, at de personer som udgør den reelle fare i forbindelse med måden af deres hundehold, er set yderst kreative og uden moralske betænkninger tidligere, og vi kan frygte med forbud, at man appellerer til netop de grupper af personer, som ikke har moralske eller etiske regelsæt, vil anskaffe sig andre tvivlsomme racer.

Vi betænker os ved, at man ved indførelsen af forbud mod Pitbull og Tosa, samt blandinger deraf i 1991, har ladet et hul stå åbent via Dansk Hunderegister, hvor personer har kunne registrere deres hunde af tvivlsomt ophav, som eksempelvis Amerikansk Staffordshire Terrier. Dette hul bør lukkes, for at sikre, at lignende problematikker ikke opstår i samme grad i fremtiden.

Derfor mener vi, at den norske model er af yderst vigtig relevans, så Staffordshire Bull Terrieren ikke skulle lide under samme problemstilling i fremtiden. Vejen frem er DNA test via blodprøvetagning samt omvendt bevisbyrde, da vi ser det som et velberedt værktøj til at forhindre, at man registrerer andre racer af tvivlsom herkomst, som Staffordshire Bull Terriers. Ved den norske model, vil ansvaret for korrekt registrering af visse hunderacer, ligge i hænderne på Dansk Kennel Klub, som har de nødvendige fagfolk til rådighed. Dette menes ikke at være en opgave, Dansk Hunderegister kan administrere.

Staffordshire Bull Terrier har en racestandard udfærdiget af Fédération Cynologique Internationale, i daglig tale FCI, som kan skille hundene i både højde og vægt fra andre racer. I racestandarden, oversat af Dansk Kennel Klub, står anført under temperament: *"Traditionelt ukueligt modig, sej og vedholdende. Særdeles intelligent og hengiven, især over for børn. Dristig, frygtløs og absolut pålidelig."* Vi mener derfor, at man med racekendskab, som det er tilfældet i Dansk Kennel Klub, vil kunne sikre sig mod uønskede hunde med andet navn.

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR 5435-1389

Staffordshire Bull Terrieren fungerer i hverdagen som almindelig familiehund, der kan ejes af ganske almindelige ansvarlige hundeejere. Dette er i forvejen noget, som opdrættere af racen gør alt i deres magt for at sikre sig, når de overdrager deres hvalpe til nye familier.

Der skal ikke herske tvivl om, at det ikke er utænkeligt, at en hund af racen kan komme fra sin ejers kontrol, men det må i særdeleshed også påpeges, at den eneste hændelse en DKK stambogført Staffordshire Bull Terrier har på samvittigheden, er et hestebid i april 2009. Langt de fleste ejere af Staffordshire Bull Terriers, er meget bevidste om at sikre egne hunde, og får ligeledes kyndig vejledning fra opdrætterne.

Vi gør endvidere opmærksom på, at et flertal af medlemmerne i Hundeudvalget har peget på, at Staffordshire Bull Terrier **ikke** bør forbydes, da racen er avlet som familiehunde og ikke bliver ret store. Vægten ligger mellem 11-17kg og højden ligger mellem 35,5-40,5cm. Dette må betragtes som en størrelse som er håndterbar, for langt de fleste voksne ansvarlige mennesker.

Derfor er vores konklusion og helt klare anbefaling, at vi støtter den norske model, og mener at racen samt ejerne, er moden til at opretholde de restriktioner modellen indebærer.

Vi står til rådighed, hvis der skulle opstå spørgsmål eller ønskes svar på andet.

Med venlig hilsen

Ansvarshavende Racerepræsentant for Staffordshire Bull Terrier:

-
Erik Westengaard
Frederiksborg Slot 2, 1.sal
3400 Hillerød
Tlf.: 48 24 49 10
Mobil Tlf.: 28 88 75 80

Medhjælpende Racerepræsentant for Staffordshire Bull Terrier:

-
Bettina Frederiksen
Lindelundsvej 2
2650 Hvidovre
Mobil Tlf.: 26 18 69 42

Mette Johansen

Fra: Bettina Frederiksen [bettina@wenk-staff.dk]
Sendt: 16. februar 2010 09:49
Til: Mette Johansen; Maj-Britt Haastrup
Emne: Tillæg til: Kommentarer til Delbetænkningen fra Racerepræsentant for Staffordshire Bull Terrier
Vedhæftede filer: FICHE_CANINS_ENG.pdf; IDGEN_CANINS.pdf

I forbindelse med dagens Høring omkring Delbetænkningen fra Hundeudvalget, vil jeg gerne gøre opmærksom på og henlede opmærksomheden til en metode, til at kunne distancere stambogførte hunde fra hunde af ukendt ophav, deriblandt Pitbulls.

I søgen på DNA viden, har jeg fundet Genindexe i Frankrig. Laboratoriet har specialiseret sig i at finde DNA koderne på dyr, som i dag kan påføres det enkelte dyr til specifik identifikation. Dette ses som en exceptionel mulighed for, at kunne gøre sig 100% sikker på at man har fat i en eventuel "gerningshund" således at man ikke påvirker og spolerer de mange års arbejde, som er lagt i at fremavle gode familiehunde med stamtavler. Vedhæftet er materiale fra Genindexe, som også kan hentes på indsatte URL : <http://www.genindexe.com/html/canins.php>

Jeg gør igen opmærksom på, at panelet af hundesagkyndige i Hundeudvalget **ikke** har ønsket Staffordshire Bull Terrier på en forbudsliste, og i det hele taget betænker sig grundigt ved forbud. Det samme gør jeg som Racerepræsentant for Staffordshire Bull Terrier. Racen er ikke forbudt i andre lande og har med stambog ingen restriktioner i andre lande heller. I Frankrig påtænkes det at indføre samme metode på Staffordshire Bull Terrier, hvor man tilknytter hundens DNA kode til dens stamtavle, hvor både Registreringsnummer samt chip / tatoveringsnummer figurerer på. Til stamtavlen kan nemt udstedes et kort i visitkort størrelse, som ejeren skal bære på sig og som politi kan sammenholde med hundens chip eller tatoveringsnummer. Som jeg opfatter mulighederne med DNA tilknyttet godkendte stamtavler, kan de bruges i hele EU, og derved give grobund for stærkt samarbejde på tværs af grænserne, til også at nedbringe problemerne med hundehandel.

Det skal gøres helt tydeligt, at det pt. ikke er muligt at fremskaffe DNA bevis eller kode som viser, om en given hund er Pitbull eller andet uønsket. Derfor skal en løsning nu, fremtidssikres så godt som muligt, med en lov som giver mulighed for justeringer efter behov. Ellers kan det frygtes at man må melde fallit som det har været tilfældet i andre lande, hvor lovene ikke viste sig at have den ønskede effekt.

De hunde man måtte fastholde på en given liste, kunne i et ønskescenarie være racer med FCI standard samt DKK godkendt stamtavle, således at der kan komme den effektive kontrol, som på sigt kan sikre, at det ikke igen går galt med uønskede hunderacer af tvivlsom herkomst. Samme metode vil bevirke den retssikkerhed alle har i dag opretholdes, nemlig at man er uskyldig til bevist modsat.

Som jeg ser problematikkerne på nuværende tidspunkt, har danskerne et tvivlsomt syn på hundehold, og derfor ser jeg heller ingen betænkninger ved, at man fastholder at visse typer hunde uden stamtavler og blandingshunde skal tvangsneutraliseres, så populationen af uønskede hunde nedsættes effektivt. Visse racer kan fremover kræves stambogført, således at der kommer et mere sandfærdigt billede af antallet af hunde i landet, og jeg er mere end sikker på, at Dansk Kennel Klub vil være Regeringen behjælpelig med at få nedbragt problemstillingerne, via en mere acceptabel kontrol end konkret forbud.

Jeg står selvfølgelig til rådighed for øvrige spørgsmål eller kommentarer.

Med venlig hilsen

Racerepræsentant for Staffordshire Bull Terrier

Bettina Frederiksen
Lindelundsvej 2
2650 Hvidovre

Tlf.: +45 26 18 69 42

Høring over delbetænkning om farlige hunde

Jeg hedder Margit Thor, er racerepræsentant for racen boerboel i Danmark og Sverige, for avlsforeningen SABT.

Jeg henvender mig, da jeg har nogle bemærkninger angående delbetænkningen om farlige hunde. Jeg har læst betænkningen igennem, og er enig i at man bør ind gribe over for farlige hunde udanset race, eller personer der truer med hund.

Jeg er meget forundret over, at jeg kan se at racen boerboel er nævnt i forbindelse med et raceforbud. Jeg kan ikke finde nogen begrundelse i selve materialet herfor.

Boerboel er en gårdhund, der er avlet til at beskytte og bevogte gårdens mennesker og dyr. Man har igennem generationer avlet jagtinstinkt og byttedrift ud af den, og fået en hund der ikke strejfer. Den er meget fører-blød og vil gerne behage, den er rolig og adlyder alle i familien(ingen rangorden). Den er mistroisk over for fremmede og reagerer med at gø. Den reagerer på førerens sindsstemninger, hvilket vil sige, at den føler hvad du tænker, og deler din opfattelse. Så har du sagt god for gæsterne, ja så er de velkomne. Den passer kun på, hvis man føler sig truet. Derfor er det ikke muligt at pudse en boerboel på andre.

I racestandarden står der:

TEMPERAMENT OG KARAKTER.

Boerboelen er pålidelig, lydig og intelligent med gode vagthunde egenskaber. Den skal have en god selvtillid.

Hvis en boerboel viser aggression over for dommeren under en bedømmelse bliver den diskvalificeret.

Desuden indgår temperamentet i den samlede bedømmelse, og hvis man ikke får + her, får boerboelen en dårlig bedømmelse. En boerboel skal være 12 måneder for at blive bedømt.

SABT har lavet kursus for avler, som 5 ud af 7 avlere i Danmark har deltaget i og bestået. Her bliver avleren undervist i, at temperament er det vigtigste, når man udvælger avls hunde. Nervøsitet og hunde der er meget mistroiske, er arveligt, og bevirker en lav bidetærskel. Det gælder også for aggressive og dominante hunde. Man bør kun avle på sociale boerboel med god selvtillid.

Det eneste dokumentation jeg har kunnet finde på, hvorfor boerboel er på listen er Vibeke Knudsens udtalelser, som jeg er meget rystet over. Hvis man sidder i et udvalg, troede jeg at man havde pligt til at undersøge og dokumentere sine påstande. Jeg havde forventet at fagfolk havde lavet en bred undersøgelse af hvilke hunde, der evt. skulle på en sådan liste og hvorfor. En sikkerhed for, at de rigtige racer er på. Men det ser ud til, at det er noget man har læst sig til på nettet og spurgt lægmænd til råds om. Kopi fra 180Grader:

Vibeke Knudsen, der er kommunikationskonsulent i Dansk Kennel Klub og har været klubbens repræsentant i hundevalget, vil dog ikke høre tale om, at listen skulle være sammensat med udgangspunkt i racer, som lige præcis ikke er medlem af Dansk Kennel Klub.

"Det er noget sludder," siger hun til 180Grader.dk og fortsætter: "Udvalget har læst hundebøger og har talt med fagfolk og ud af det, er vi nået frem til disse racer. Udvalget har haft en række faglige drøftelser og sagt, at det er disse racer, som man bør kigge mere koncentreret på."

Når jeg kigger ned over listen, så tænker jeg, 'hvad har f.eks. boerboelen egentlig gjort for at fortjene en plads på den liste'?

"Så må jeg bare sige, at den har ikke gjort noget, man kan dokumentere. Men der sidder nogen mennesker med kendskab til tingene, som bl.a. følger lidt med på nettet og kigger efter, hvilke racer man går efter, når der bliver arrangeret hundekampe, og hvilke racer der er

populære i de kredse, der interesserer sig for kamphunde."

Så det er fordi, det ofte er en bestemt type mennesker, der gerne vil have den slags hund?

"Ja og nej. De typer hunde kan godt holdes hos nogle mennesker, som kan finde ud af at håndtere dem ansvarligt, men når de bliver populære hos en helt anden slags mennesker, som enten ikke aner, hvad de har med at gøre, eller som decideret har i sinde at være skræmmende, så bliver kombinationen af hund og fører uheldig."

Men er en boerboel da mere vanskelig at holde som udgangspunkt end f.eks. en rottweiler, som ikke er på listen?

"Ja."

Hvor har du det fra?

"Hvis du vil være sød at læse på nettet, så vil du kunne se det."

Jeg synes, at jeg har læst en del på nettet om hunde, også om boerboel, og jeg kan ikke finde belæg for at påstå, at en boerboel skulle være vanskeligere at holde end en rottweiler.

"Det er ikke en race, som bør befinde sig i ret mange menneskers hænder. Det mener vi at kunne sige på baggrund af den hundeerfaring, som er i vores ganske store organisation, bl.a. har vi en række mennesker, som bedømmer hunde rundt omkring i hele verden. Boerboelen er ganske vist ikke anerkendt som race hos os, så den bedømmer de ikke, men vi har da en dommer hos os, som har spurgt interesseret til, hvordan man bedømte boerboel hos de mennesker, der har den slags hunde. Og han fik at vide, at boerboel-hunde, der ikke udviser aggression overfor dommeren får en dårlig bedømmelse. Der er masser af detaljer og masser af viden, som man ikke kan dokumentere, men vi lægger vores viden sammen, så godt vi kan, og så prøver vi at kigge på, hvordan det kan gøres så fornuftigt som muligt," siger Vibeke Knudsen.

Påstanden om: "at en boerboelhund der ikke udviser aggression overfor dommeren får en dårlig bedømmelse", er direkte løgn, den vil blive diskvalificeret. Hvis man havde været interesseret i at vide om bedømmelsen, kunne man have kontaktet SABT. Man har ikke talt med fagfolk indenfor boerboel, men valgt at spørge lægmand til råds om bedømmelsen! Hvis man har kendskab til hundekampe, så er det ulovligt, også håber jeg at man kontakter politiet, men at boerboelen skulle være egnet til dette, viser at man ikke har kendskab til racen.

Boerboel racen er ikke særlig stor i Danmark, og jeg har kendskab til langt de fleste ejer. Det er familier, der ønsker en vagt og familiehund, som bor i hus eller landbrugsejendom. De fleste har valgt boerboelen fordi, de ønsker en føre blød vagthund, af præventive årsager. Man er bekymret for det stigende antal indbrud og hjemmerøverier.

Jeg er ligesom alle andre ansvarlig hundeejer bekymret, når husdyr og mennesker bliver skambidt. Har selv mistet en boerboel, der blev skambidt af en omstrejfende schæfer. Men et forbud mod enkelte racer vil ikke løse problemet. Der blev ikke færre pitbullterrier, ved at den blev forbudt, men man fik en "undergrunds hund". Så det måske netop blev de forkerte mennesker, som endte med at have den.

Udover en hurtigere indgriben overfor farlige hunde eller personer der truer med hund, kunne man måske også stille krav til kenneler, som et forbud mod indavl og en temperaments test af avls hunde. Efter udsendelsen "Racehunde lider for skønheden" forlød det i TV avisen, at regeringen ville lave et forbud mod indavl. I udsendelsen kom det frem, at ved intensiv avl kun på udseendet, gør at mange racehunde lider af deformiteter og alvorlige arvelige livstruende sygdomme. Indavl gav sig også udslag i hundenes temperament, der var en tendens til, at hundene blev meget mere nervøse og mistroiske, med meget lav bidetærskel. Et andet tiltag var, at børn undervises i skolen i omgang med hunde. Jeg kan ikke se nogen sammenhæng mellem udvalgets liste af racer der evt, skal forbydes, og udvalgets lister over hundebid og alvorlige personskader som følge af hundebid. Farlige hunde er ikke en race, men uheldige individer inden for mange racer.

Venlig hilsen Margit Thor Støttrupvej 49 9620 Ålestrup

Mette Johansen

Fra: Birgitte & Peter [splidholm-hundepension@post.tele.dk]

Sendt: 24. januar 2010 15:38

Til: Mette Johansen; Maj-Britt Haastrup

Emne: Delbetænkning om farlige hunde til høring

Bemærkninger til delbetænkningen om farlige hunde.

Som indehaver af racen Dogo Argentino og kennel i snart 20 år, og undrer det os og racens FÅ ejere i Danmark, at racen overhovedet kan forekomme på en liste over "farlige" hunde.

Der findes INGEN statistikker eller dokumenter der viser vores race er indblandet i uheld af nogen art.

Dogoen har ikke påført skade på mennesker eller dyr i DK.

Vi er den eneste opdrætter i DK, som avler racen, og forud for avl har forældredyrene bestået DKK's mentaltest og hundene vi har sendt ud i DK er i gode hænder og har ikke været til gene for hverken mennesker eller dyr.

Vi har nøje valgt vores hvalpes købere ud, og det er alle mennesker med erfaring med hunde og ansvarlighed.

En af grundene til at der ikke findes flere opdrættere end os i racen er at vi har besluttet at have nogle meget hårde krav til avl, for netop at undgå at vi får flere hvalpe født i DK end der er købere til.

Vil ser jo gang på gang at andre racer sættes til salg i den blå avis til 500 kr, fordi opdrætteren ikke kan komme af med sine hvalpe, og det er ikke et særligt SELEKTIVT valg af sine hvalpekøbere, her kan alle være med, også den person som ikke har sat sig ind i det at have hund og som impulsivt vil anskaffe sig hund en søndag eftermiddag. Sådan

Dogoen er tværtimod kendt for sit meget elskelige temperament, som der står i dens standard: The Dogo Argentino is humble, cheerful and friendly. Og idet den er baseret på racer som pointer, boxer, engelsk bulldog, pyrenærhund alle hunde som ikke på nogen måder ej heller er "kategoriseret" som farlige af udvalget,

så hvorfor den ligepludselig er "stemplet" som "farlig" og fremkommer på denne liste, er os en gåde!

Mennesker med forstand vil vide at INGEN hunde er født til at være potentielle farlige og at problemet ligger i den anden ende af snoren, eller mangel herpå.

Her er der links til BIDEUHELD i NORGE, så hermed er jeres påstand om at i Norge har man stor success med forbud, er hermed tilbagevist, et forbud VIRKER IKKE!

<http://www.nettavisen.no/dyr/article2561796.ece> - GRANDANOIR

<http://www.nrk.no/nyheter/distrikt/rogaland/jaeren/1.6668762> - BORDER COLLIE

http://www.sa.no/lokale_nyheter/article1737022.ece - BORDERCOLLIE

<http://www.haugesunds-avis.no/apps/pbcs.dll/artikkel?>

[Avis=HA&Dato=20030205&Kategori=NYHET&Lopenr=63322667&Ref=AR](http://www.haugesunds-avis.no/apps/pbcs.dll/artikkel?Avis=HA&Dato=20030205&Kategori=NYHET&Lopenr=63322667&Ref=AR) – GREAT JAPANESE

<http://www.oblad.no/apps/pbcs.dll/article?AID=/20060104/NYHETER/101040028> - SCHÆFER

http://www.hadeland.net/Nyheter/lokale_nyheter/article4530189.ece

http://xooe.blogg.no/1261561881_ble_bitt_av_hund.html - Rotweiler

<http://www.spaniaavisen.no/wip4/detail.epl?id=439078> AKITA

Med venlig hilsen

Birgitte Nielsen & Peter Van Gils

Splidholmvej 10
Gylling
8300 Odder

----- Original Message -----

From: Mette Poulsen

To: splidholm-hundepension@post.tele.dk

Sent: Saturday, January 23, 2010 3:45 PM

Subject: FW: Delbetænkning om farlige hunde til høring

Hej Birgitte

Marianne foreslår, at du sender et brev, hvori du skriver lidt om, hvor uforstående I er overfor, at jeres race er nævnt i et evt. forbud. Skriv at den ikke er iblandt racer der har bidt hunde og børn o.s.v.

Skriv kun om Dogo i dette brev :)

Mette

From: betterbrand@hotmail.com

To: fullcirclebullies@hotmail.com

Subject: Delbetænkning om farlige hunde til høring

Date: Sat, 23 Jan 2010 15:28:18 +0100

I forbindelse med at hundeudvalgets delbetænkning er sendt til høring, synes jeg, at Dogo Argentinos gruppen skal sende et brev med bemærkninger til selve delbetænkningen.

Her er delbetænkningen lagt til høring:

<https://www.borger.dk/Lovgivning/Hoeringsportalen/Sider/Fakta.aspx?hpid=2146001269>.

Selvom man ikke står på høringslisten, kan man godt sende et høringssvar.

Bemærk at høringsfrist er 16/2 2010.01.23

Eksempel

Jeg vedhæfter et eksempel på det høringssvar, som DKK fremsendte, i forbindelse med at ændring til hundeloven (på grundlag af b111, b177 og b184) blev sendt til høring.

Her er fakta om denne høring:

<https://www.borger.dk/Lovgivning/Hoeringsportalen/Sider/Fakta.aspx?hpid=2146000802>

Her er det lovforslag, som blev sendt i høring:

<https://www.borger.dk/Lovgivning/Hoeringsportalen/dl.aspx?hpid=20222>

Hilsen Duch

Få Facebook og Arto i din Messenger. [Læs mere her.](#)

Mette Johansen

Fra: Dan Mansing [mansing@mail.dk]

Sendt: 25. januar 2010 11:38

Til: Mette Johansen

Emne: Fw: ATT: Hundeudvalget

From: Dan Mansing

Sent: Saturday, January 23, 2010 2:01 PM

To: jm@jm.dk

Subject: ATT: Hundeudvalget

Vi har valgt at skrive til jer da vi er de eneste DKK opdrætter af den Central Asiatiske Ovcharka som i ønsker ,at forbyde her i DK som 1 af de 14 racer.

Den Central Asiatiske Ovcharka er en race som mindes at være imellem 3-5000 år gammel og siges ,at være en af de ældste molosser foruden den Tibetanske Mastiff som stort set er identiske.

Navnet Ovcharka oversat fra Russisk betyder hyrdehund. Racen er ,at finde i hele Central Asien, men for hver region har racen et andet navn og vil være en anden type. F.eks Turkmenistan hedder racen Alabai og Kazakhstan hedder racen Tobet osv.

Typerne af hundene variere meget. Nogle steder er de ,at finde med kuperet øre eller fuldt kuperet eller med øre og hale foruden deres størrelse som kan være størrelse som en Golden retriever eller på størrelse som en Sankt Bernhard med samme farveaftegninger.. Så det vil være meget svært for den kyndige/professionelle ,at se om der er tale om den Central Asiatiske Ovcharka medmindre der er tale om en hund der er registreret hos RFK (Russian kynologi Federation) hvor hunden er registreret og har en stamtavle. Så i har ingen mulighed for at komme forbudet til livs andet end ,at ramme seriøse og professionelle mennesker som os der har vores hunde forsikret registreret, stamtavle og medlem af DKK.

Da denne race har mange navne er det svært for den menige mand ,at vurderer hvilken race der er tale om, men en start ville have været hvis i kontaktede professionelle mennesker der har mange års praktisk og teoretisk erfaring med racen Central Asiatisk Ovcharka istedet for en adfærdspsykolog der har taget en kortvarig uddannelse uden aldrig ,at have været i nærheden af den Central Asiatiske Ovcharka.

Lige til sidst vil vi slutte af med ,at ved at forbyde Ovcharkaen som er betegnelsen for hyrdehund ville svare til at forbyde samtlige racer af spidshunde.

Med venlig hilsen

Dan Mansing & Annette Dancker

www.alabai.dk

Mette Johansen

Fra: mansing@mail.dk**Sendt:** 16. februar 2010 00:52**Til:** Mette Johansen**Emne:** Fwd: Forbud af 14 hunderacer indsigelse

----- Original meddelelse -----

Fra: mansing@mail.dk**Til:** jm@jm.dk, mjo@jm.dk**Dato:** Tir, 16. feb 2010 00:50**Emne:** Forbud af 14 hunderacer indsigelse

Hej

Jeg vil som ejer og eneste DKK opdrætter/ejer af racen Central Asiatisk Ovcharka samt registreret hunde med stamtavle komme med min indsigelse omkring forbudet af min race foruden min skrivelse d.23.1.2010

Racen Central Asiatisk Ovcharka er en race som siges ,at være en af de ældste molosser til dags dato. Den har været brugt af normadere igennem flere tusinde år. Racen variere i udseende samt type alt afhængigt af hvilken område den er fra i Rusland / Central Asien. F.eks fra Turkmenistan hedder racen Alabai , og Kazakhstan hedder racen Tobet, men bliver osse kaldt for Kazakh Wolfdog, Kazakhstan hyrdehund, Kazakhstan Ulvehund, Kazakh Tobet, Qazaq Mastiff, Kazakhstanskaia Ovcharka.I Uzbekistan hedder racen Torkuz, men bliver osse kaldt for Uzbekistan Ovcharka, Sakangik, Uzbek Mastiff, Central Asian Torkuz, Uzbekistan Volkodav, Sarkandjik, Uzbekistan osv, men de forskellige typer af hunde af denne race fra hele Rusland/Central Asien bliver samlet under den fælles betegnelse hos Russian federation kennel klub i Rusland hvor de bliver registreret og får stamtavle under navnet Central Asiatisk Ovcharka, men ikke alle hunde bliver registreret der. Så det vil være umuligt ,at ulovligøre denne race da de på ingen måde ligner hinanden de forskellige typer fra de forskellige områder da man som køber af denne type hund så bare ville kunne vælge en hund der ikke er registreret og har stamtavle hos RFK(Russian Federation Kennel club) og kalde den for det navn fra den region den kommer fra og landet grænser op til både Iran samt Afghanistan hvor disse typer hunde osse er ,at finde og igen af forskellige typer navne størrelser og udseende.

Så er det kun de seriøse og ansvarsbevidste ejer i rammer som har denne race med stamtavle og registreret i DKK samt Dansk hunderegister. Det vil være meget svært for den kyndige, at vurdere hvorvidt der er tale om den Central Asiatiske Ovcharka da denne race kan være på størrelse med en Golden Retriever til at ligne en Sankt Bernhard med eller uden kuperet hale/øre.

For mange år siden gav Turkmenerne en gave til det Tyrkiske folk som var en Alabai (Central Asiatisk ovcharka) som senere gik hen og blev til det Tyrkiske folks race Kangalen. Racen Kangal varierer osse i type og udseende alt afhængigt af hvilken områder den er fra i Tyrkiet. Racens mange navne er Yoruk, Kangal, Haymana og Malak. Det er en Tyrkisk tradition ,at beskrive typerne af hunde ved deres pelsfarve. Kangalen er beige eller grå med sort maske(område Sivas) eller Karayaka er brindle, Akbas hel hvid(område Ankara), Karabash hel hvid med sort maske, Kizilyaka er rød, Sariaka er gul. Så er der den FCI anerkendte Anatolske hyrdehund, men er den samme hund med de samme egenskaber som Kangalen forskellen er bare ,at det var vesten der fik den FCI godkendt og lavede standarden for racen og ikke til stor glæde for det Tyrkiske folk. Så det vil være svært at forbyde en race når de er en og samme og Kangalen er ikke FCI anerkendt.

Jeg har haft Racen Central Asiatisk Ovcharka siden 2004 og mine hunde bliver brugt som familie hunde foruden ,at jeg bruger dem proffessionelt i mit firma og igennem de mange år jeg har haft disse hunde foruden American Staffordshire terrier og andre molosser ser jeg ikke disse hunde blive det nye modefænomen for unge mennesker da de slet ikke er handy på samme måde som STB, AST og American Bulldog. Racen kræver pelspleje og fælder en del samt kan ikke klare ,at bo i en lejlighed da den så vil få hotspot og er ikke lige nem at have siddende på bagsædet af bilen for ,at se smart ud da det er et stort pelsdyr som ikke lige frem ser smart ud som den anden kategori af bull hunde gør.(Man ser jo ikke mange unge mennsker rende rundt med sankt Bernhard/Leonberger eller New foundlænder. Jeg ved havd jeg taler om da jeg har haft American staffordshire terrier i mere end 15 år og har fulgt den triste udvikling med racen. Jeg undre mig til stadighed hvorfor man ikke har kontaktet en opdrætter indenfor min race som har racen og erfaring med den både fra hundeudvalgets side samt min egen klub DKK. I stedet for at lytte til hundepsykologer og andre uerfarende mennesker som aldrig har været i nærheden af racen andet end hvad de har kunnet finde på f.eks youtube hvor der er ,at finde alskens galskab indenfor alle hunderacer. Da det er en alvorlig problematik med en masse urigtige udsagn.

Med venlig hilsen
Dan Mansing
Kennel Alabaidanmark.
www.alabai.dk

Til
Justitsministeriets Hundeudvalg
Slotholmsgade 10
1246 København K.

Tybjerg den 11.februar 2010

Vedr. Valg af Tornjak i Hundeudvalgets delbetænkning.

Udvalgets medlemmer opfordres til, at genoverveje delbetænkningens indhold vedrørende inkluderingen af racen Tornjak i udvalgets gruppe af farlige hunderacer fra Central- og Øst Europa. Samt udvalgets opfattelse af Tornjak racen som potentielt farlig.

I betænkningen, side 90 afsnit: 6.2.3.7 anføres det:

"Hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien bor typisk sammen med den flok af dyr f.eks. får, som de bevogter.
Disse hunde er meget mistroiske over for alt fremmed, og modstanderne er ofte større dyr som ulve og bjørne. Hundene er avlet til at skambide eller slå indtrængende ihjel – uanset om det er mennesker eller dyr – således at truslen ikke vender tilbage. Hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien er f.eks. racerne kangal, anatolsk hyrdehund, maremma, ovtcharka, tornjak, sarplaniac og tibetansk mastiff."

For Tornjak racen er dette ikke korrekt!

Ved en gennemgang af den til rådighed værende litteratur fra racens hjemland og racens nationale dokumentation må det konstateres at:

- Tornjak er en stabil race med en høj tærskel for tolerance overfor dyr og mennesker.
- Tornjak har aldrig været avlet til hundekampe eller nogen anden form for 'kampe'.
- Tornjaks hovedformål har gennem århundreder været, at holde vilde rovdyr væk fra flokken.
- Tornjaks vigtigste formål var ikke at angribe eller dræbe, men at beskytte flokken med sin tilstedeværelse. Den bevogter gennem, gøen og markeringer ved bl.a. urinering af sit område, for at undgå at vilde dyr får direkte kontakt med den flok, den er hyrdehund for.
- Tornjak er som race ikke en mistroisk eller dræbende hund.
- Tornjaks tilstedeværelse var ofte i nærheden af landsbyer og bebyggelser, og hunde der viste aggressiv adfærd overfor mennesker var uønskede i avlen. Disse hunde blev slået ihjel og derved fjernet fra avlen. Det eneste der ønskedes var gøen til at annoncere tilstedeværelsen af fremmede elementer.

Kilder:

<http://www.bhtornjak.com/historijat.htm>

<http://www.tornjak.com/#tornjak>

Den Kroatiske Stats' Institut for vildtbevarelse har, i et EU støttet projekt, til bevarelse af ulve bestanden i udvalgte områder, valgt at sponsere netop Tornjak hunde til bønderne med kvæg og får i områderne, som vogterhunde, på grund af racens egenskab om ikke at angribe, men blot at skræmme væk!

Kilde:(http://www.life-vuk.hr/cattle_protection_measures.htm)

Tornjaks placering i FCI (Fédération Cynologique Internationale) klassifikations system, i gruppe 2, sektion 2.2, hvor en del af de øvrige racer i udvalgets race eksempler også er placeret, er ikke ensbetydende med at Tornjak som race deler egenskaber med disse.

At Tornjak racen stammer fra det sydlige, østlige Europa er ligeledes ikke ensbetydende med at racen deler alle egenskaber med de Østeuropæiske - eller Asiatiske racer.

Tornjak stammer fra Croatien og Bosnien – Hercegovina og er denne regions pendant til Berner Sennen hunden. Det påstås at Berner Sennen stammer delvis fra Tornjaks fra omkring 800 år tilbage.
Når man ser billeder af Bernere og af Tornjaks, og sammenligner racestandarderne er ligheden da også slående. Der findes mange trefarvede Tornjaks, nogen har også Schweizerkorset, hvilket kun gør ligheden mere tydelig.

Det må efter min opfattelse bero på manglende information eller en misforståelse blandt udvalgets medlemmer, at racen opfattes som potentielt farlig.

Fakta er, at Tornjak racen igennem mange generationer er opdrættet som familiehund og som en racehund, der indgår og fungerer i familien i lighed med mange andre racehunde.

Fakta er, at langt hovedparten af Tornjak hundene i dag lever som familie hunde blandt voksne, børn og andre dyr uden at være til skade for nogen.

Ved en gennemgang af litteraturen omhandlende hyrde- og vogterhunde racer, vil det ikke være muligt at finde blot én ekspert udtalelse, der betegner Tornjak racen som aggressiv og/eller angrebslysten

Det er ikke muligt at finde eksempler på at Tornjak racen har forårsaget skader på mennesker og ingen andre lande har Tornjak racen på lister over farlige racer.

Udvalget anfører i sin betænkning side 103;

" Efter udvalgets opfattelse kan det næste modefænomen eventuelt blive visse racer inden for gruppen af hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien (Note: racerne Kangal, Anatolsk hyrdehund, Maremma, Ovtcharka, Tornjak, Sarplaniac og Tibetansk mastiff.)

Hvis der indføres forbud mod bestemte racer, er det tænkeligt, at uansvarlige hundeejere vil skaffe sig hunde af andre racer, som kan blive lige så farlige som de forbudte racer."

Der er ingen grund til at formode at dette skulle tilfældet!

Tornjak racen ligger i udseende og temperament meget langt fra "Kamphunde typen". Den ligner ofte et kryds mellem en Colie og en Berner Sennen.

Den optræder ikke i nogen sammenhænge med de omtalte aggressive racer og opdrættes primært som familiehund.

Det er under alle omstændigheder ikke seriøst, at basere et forbud på nogle få personers subjektive formodning om modefænomener!

Der er således ingen begrundelse for at kategorisere Tornjak, som en farlig race og den bør således uden videre, fjernes fra listen over potentielt farlige hunde.

Enhver sammenligning med udvalgets opfattelse af farlige hunde er uberettiget og ubegrundet.

Dette understøttes endvidere af mine egne erfaringer, som aktiv hundeejer igennem mere end 30 år, og som ejer af et eksemplar af Tornjak racen gennem flere år.

Vælger udvalget på trods af ovenstående information, der er tilgængelig for enhver, der vil undersøge racens forhold at fastholde, at Tornjak indstilles til lovgivningen som "farlig hunderace" må det betragtes som værende både usagligt og useriøst udvalgsarbejde, der ikke er værdigt for det danske folkets lov forberedende arbejde.

Med venlig hilsen

Flemming Olsson
Tornjak ejer
Petershøjvej 5
4160 Herlufmagle

Tornjak

